

הפסח

י"ד באייר, השמ"ו 23.5.1986

סיפור השער:
פסטיבל
ישראל '86

הבית של בן-גוריון
ובזון ישראלי לסין
גילה גור בגדול
המקרה לבקוב, אגדה

מה הסוד שלי? יוגורט דבונה שטראוס

היא טיפוסית למהפכה הישראלית. היא נולדה בירושלים, למשפחה חסידיקה. היא נשואה, אמה של שתי בנות, חברה באגודת נשים. היא עובדת בחברה פרטית. היא נהגה ללבוש שמלה שחורה. היא נהגה ללבוש שמלה שחורה. היא נהגה ללבוש שמלה שחורה.

גילה אלמגור

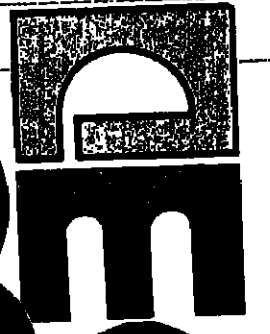
דבונה שטראוס 100% בריאות.

פסחא ס' אילא

במסגרת שיתוף הפעולה עם... 25.5-30.5.86

שבוץ הילד

במשוביר לצרכן

על כל מבחר
הלבשת והנעלת
ילדים ותינוקות
ועל מבחר
משחקים, צעצועים, סקטים,
מתנפחים לים,
מחבטי פינג פונג
וטניס

15% הנחה

הצעה מיוחדת

מכנסיים קצרים לילדים
איבר 9.99

מבחר מוצרי
לונסון
לתינוקות
20% הנחה

ילדים
חולצות מודפסות 'תפרון'
לתינוקות 3.99 ש"ח
גופיות מודפסות 'תפרון'
לתינוקות 1.99 ש"ח
חיתולים 'ליטופים' 6.60 ש"ח

בואו לתפוס מציאה

המציאות

במחיר

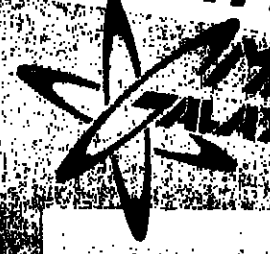
רחוב סלמה 56 מינת הרצל תל-אביב
אסטרובוסים 28, 26, 41, 2, 83, 85

הקונה במשוביר לצרכן חוסך כסף חוסך זמן!

החלום האמריקאי מתגשם בישראל

מקסי גלאקסי

המקדר החדש עם המקפיא הענקי

160 עופות בפרד'ו

מקסי גלאקסי - המקדר למשפחה
ומודרנית עשיר לך חיים קלים, יותר בשד,
יותר זמן שבישלת מראש ויותר ארוחות
טובות בפריד'ו ענקי: 160 ליטר!
מקסי גלאקסי - המקדר החוסך לך
מקסי נמרד. את חוסכת הרבה מקום
והרבה כסף!
מקסי גלאקסי - הכנת ל-ICE MAKER
(מכונת לייצור קוביות קרח) כמו במקדרי
המקדר האמריקאיים.
מקסי גלאקסי - המקדר החדש המיוצר
במפעל החדש והמצליח, שמרבית
חומרת מיועדת ליצור לארה"ב.
מבצע היכרות
355 ש"ח x 5 חשלומוים
לחשיים במחיר 104 הנחה לטו יבית אקסטרמית שניתן של כ-50%.

בואו לראות את מקסי גלאקסי
בפרד'ו אדם ומעונו ביתן 32

מלון סן אנטוניו

חבצט השנה של ביומט

**קחי ביומט
וקבלי חיים
לובן קליו**

האקדמיקה היחידה עם זה תקן

החיים החדשים
החומר האנושי
החיים החדשים
החומר האנושי
החיים החדשים
החומר האנושי

סופסבוק

י"ד באייר, תשמ"ו 23.5.1986
1986 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

עורך: צבי לביא
עריכה: חמר גיא
עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן
גרמיקה: גטי גרינשמן

קולאז' יקרים,

הנה האחרון והערכני שצריך ל"ד"ר מיכאל ברוזר"ר למהדורה החדשה של ספרו "בן-גוריון, האיש מאחורי האגדה". הוא מספר איך מנש את האיש החדשים ספרים לפני מותו בשבועות רחוקים ומעורפל. זה היה ביום העצמאות ה-25 ובריווח שאל אותו "האם זוהי מדינת ישראל עלתה חלמה".

מדינת ישראל טרם קמה, השיב לאחר הרחוק קצר, "כל מה שבנינו עד עכשיו אלו משנות דוסים נחלים מורמליים. אך המדינה עצמה תתעצב בעוד עשר, עשרים, שנה ואולי יותר".

מאז כבר חלפו יותר מעשר שנים. המדינה מציינת את יום הולדתו ה-100 של בן-גוריון. האיש עצמו נמצא בעולם שכולו טוב, אולי עדיין משקיף עלינו משם בצפייה להתגשמות חלומו שנתה. עם סגולה ואור לגויים, אולי מתחפץ בקברו למראה הדברים כפי שהם משקפים גם מניה של בחו - נאולה בן-אליעזר - כשיחיה עם עמנואל רון המתפרסמת השבוע במחנה המוסר.

תנן שחיה חרות בעצת ויותר בן-גוריון לו שמעה את סיפורו של מרס' משה מריבס, מאיש אוניברסיטת בן-גוריון בנגב, על מסע מופלא במונית שהיה לו לאחדונה ברחובות ירושלים, כשהנהג - גברון קשוח ומחוספס למראה - החזיק בתנו ושר לאורך כל הדרך. "שאלתי אותו", סיפר המרס'סר, "איך שמחה קמצה עליו, והוא אמר: משוט טוב לי על הלב, שום שמחה מיוחדת, הלב שלי מתפעם כל יום מן הבוקר עד הערב. הביטוי מתפעם וזה שלי, וממבן שהייתי סקרן לדעת מה גורם לאיש הזה להרגיש כך".

ראשית, אמר הנהג, יש לי הזכות לנהוג כל היום ברחובות ירושלים, העיר היפה ביותר בעולם. שנית, הוסיף והצהיר את החלון. כשאני נוהג אני נושם את האויר הקריר והטוב ביותר בעולם. אבל חוץ מזה, אני נזכר איך באנו לארץ ממדברות לפני שלושים וכמה שנים, גורו מעברה ואבא היה שולח אותי עם צלחת לעמוד בחור ליד המטבח של הסוכנות. אחרי שקבלתי מנה אחת של אוכל הוא היה חוזר ושולח אותי לסוף החור כדי לקבל מנה נוספת. חוץ משמחה גדולה, וככה הייתי עומד בחור כל היום. לבית-הספר לא הלכתי וללמוד לא למדתי. אבל עכשיו יש לי דירה של שלושה חדרים, וכבר לא צריך לעמוד בחור בשביל אוכל, וחללים שלי לומדים בבית-הספר, והם תלמידים טובים. בשביל זה הלב שלי מתפעם, אבל זה דבר אחד מדאי אותי...

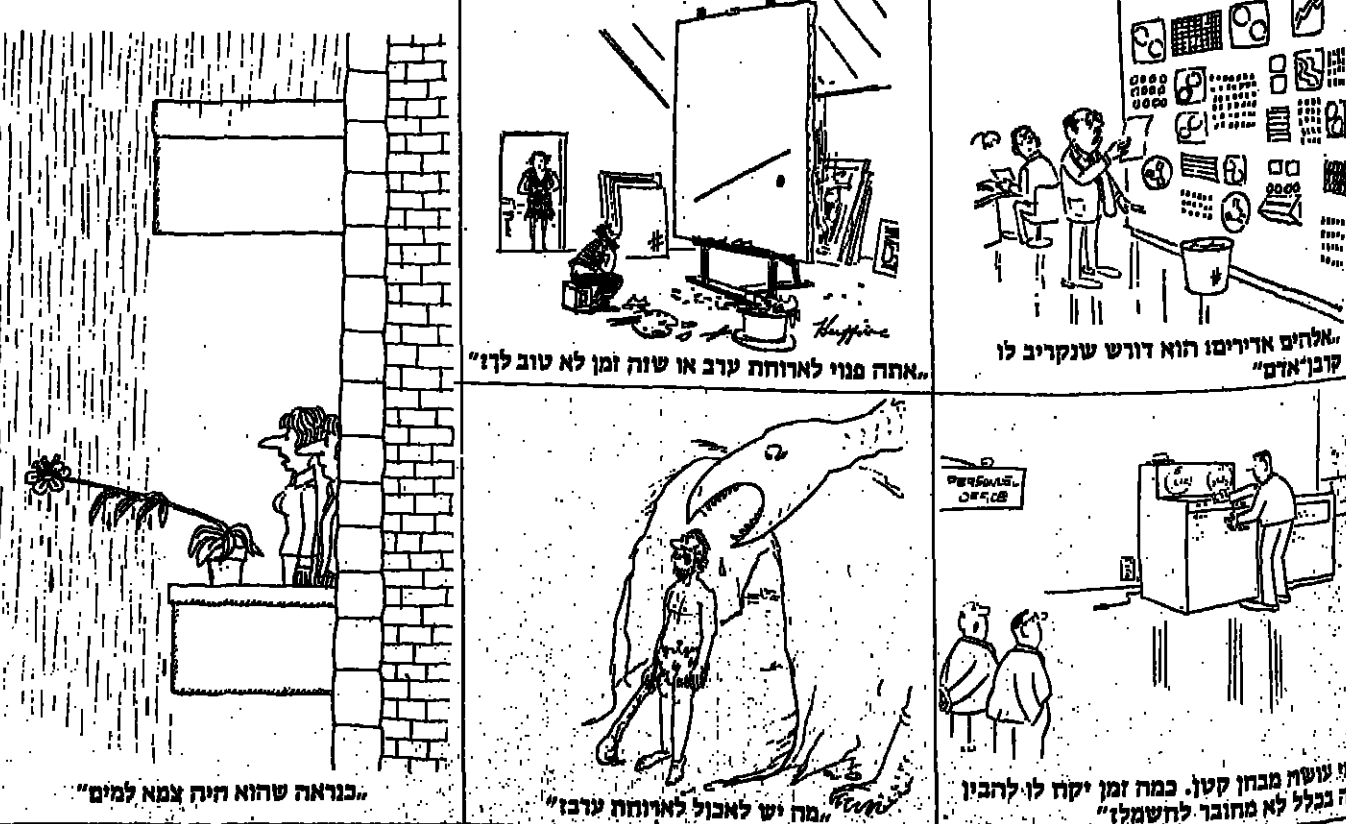
מרס' מריבס מאד רצה לדעת איך דאגה יכולת להעניב על שמחת חיו של האיש, מפני שהיה בטוח כי הנהג זה בא, ומעיין הבוקרות עומד להחמיק.

אבל הנה המונית הירושלמי רק אמר, "מה שמדאי אותי זה שאין גשם".

צ.א.ג.

בשר: צמד הקדנים ביל טי. ג'ונס וארני וורר
בספר: יל ישראל '86 שנפתח מחר. כרננה בעמ' 40-41.

צוחק מי שצוחק ראשון

- 6 בת גוריון
מאת עמנואל רון
- 10 סין בחול-לבן
מאת מיכל קפרא
- 14 גור בגדול
מאת אירית רותם
- 17 הצד הרביעי של המטבע
מאת יהונתן גפן
- 23 טיול "סומשבוט" אל הכרמל
מאת נילי פרידלנדר
- 31 שימושים
מאת מאיר עוזיאל
- 32 חיים ואוהבים
מאת תמר אבידר
- 34 חיימקה לבקוב, אודה
מאת מנחם תלמי
- 38 עוד פעם ג'ונס
מאת יהודית חנוך
- 40 פסטיבאליוס
מאת חיים נגיד
- 42 מטהאוו
מאת יגאל לב
- 43 הורוסקופ
- 44 "מעריב" לפני 35 שנה
בעריכה גבריאל שטרסמן

הנהלת העיתון

אבא שלה מתהפך בקברו

בת גוריון

גאולה בן גוריון על אביה, במלאת מאה שנה להולדתו. על בדידותו לאחר מות פולה, על הנאיוויות שלו, על אבא שלא זכר ימי הולדתו, על כושרו הנבואי וגם על טעויות. "מעולם לא הייתי ולא אחיה מפא"יניקית. אני מסתכלת על הפוליטיקאים שלנו היום ואבא כל הזמן נעשה גדול"

מאת עמנואל רוזן
ציילומים: שמואל רחמני

ני לא מבינה בפוליטיקה, אמרת גאולה בן גוריון, וממדת למקומו הגדול של אבא בן גוריון, ומה שצילום שחור-לבן, בו היא נראית מקיימת שיחה עירנית עם שמעון פרס. אני לא מבינה בכלל מה הצילום הזה עושה כאן, הוא לא צריך להיות כאן, היא מוסיפת במבוכה ומטריקה. ההמקמת ילד את דבריה גם בהמשך.

הצילום הזה, היא אומרת, "הוא מלפני חצי שנה, מהימולדת של אבא. לא ידעתי למה שמתי אותו כאן. באו לשם המון אנשים, הן כמה אנשים שבאו הייתה צריך לראותם תפנים כאלה, שהייתי נחמדת להם בעיניי בישבן ומעטפה אותם משם. איך הם לא מתביישו כשאבא היה במצוקה, אחרי 'זמריה', איש מהם לא בא. הבראנקס האלה, היום זה כראי להם, היום זה מופלירי להודות עם בן גוריון, או עם באים הם מגיעים אותי, בחיי, אבל רוקס משמטו אני מרצה. אני חושבת שהוא עושה את העבודה טוב. במבוכה רואים בריוק איד שאני אוטרת לו שמעון, כל הכבוד, אתה יודע, או גם הסתכלתי על הרגל שלו ובמסע הראשונה ראיתי שיש לו כירגל ענקית שמת לב לזה הוא אמר לי שמספר הנעל שלו זה 48 מרוס, לא?"

מרהים. מרהים הרמיון בתווי הפנים בין הבת המפוזרת-מסתם של בן גוריון לאביה. מעבר לכך, גאולה כואבת את ההבדלים ושוב ממקיפה. איך זה שאנחנו, הידלים שלו, לא ירשנו שום רב' ממנו, מהפסיקה שלו, מהכשרון שלו. איך זה? אני מאוהב כעצמתי על עצמי שכן זה קרה. היא מביטת על אביה במילים גדולות של הערצה, הערצת אורה למנהיגו ההיסטורי, יותני - ה'רבה יותר - מאשר הערצת בת לאביה. הסלון שלה מוקף מכל צדדי בתמונות של בן גוריון - צילומים, צבע, צילומי שחור-לבן, ודיוקנים. תמונות שמו, ורשומים, גם פסל. כארון הספרים מוקפים שני מרמזים, שלמים לספרים של וועל בן גוריון, "אני עריך שראית את מה שהיה בזמן כל הזמן אני קוראת", אומרת גאולה. "אני לא אני מסתכלת על הפוליטיקאים שלנו. היום ואבא כל הזמן נעשה גדול"

לבי נקער, כואב לי על בגיו. הוא חסין את המסקנות וכל הכבוד לו על כך, גם אבא במצב כזה היה מוסק את המסקנות, אולי לא מסתגר שלוש שנים בבית אבא מחלוקת ערוב את חבא. הנכסות, אני חושבת שבגיו הוא אחרון הנמלים.

שנים לימדה בבית הספר שכול הבית שלה. אולי אני לא נורמלית - היא אומרת - אבל העבודה בבית ספר חסרה לי בתקופת הראשונה של הציאה לפנסיה, הייתי בודדת מבחינת כל סקד לפני שמונה, כדי לא לשמוע את הללצול, זה קרע את לבי. גו סבא אני לא כמו כל המורות שעובדות בשמונה עד שתיים. אני ראויה בזה שליחות ואני זה, אולי, יושני מאבא, ואיש לא חורגש מהיחס המשותף."

לפחות את זה. גאולה רחוקה-רחוקה מהפוליטיקה. בראיונות הספורים מאוד, שנענה במשך השנים לעיתונות, היא מספרת על אביה וועל בנו של אביה. לא על עצמה, גם מפני שאיש לא שאל וגם מפני שאין כל כך מה לספר. היא אינה מצטערת שכן הם פני הדברים, מרבית הסבר פסיכולוגי מפורט על ריחוק פוליטיקה בריאקציה של בת שאביה הפוליטיקאי לא זכר מני יום ההולדת שלה ושאמה השביעה אותה לא להצטט לעולם לאישיכורה.

לא בירר אם נסיונה הקצר בכל זאת בפוליטיקה הישראלית (פעילות ברי"ם, חברות בחל"ם של משוררין) נקטע ונשכח בגלל אותה ריאקציה, או ששום שבונו של בן גוריון פשוט ניסחה ונכשלה. היא כמעט צועקת שזה לא איכפת לה ולא מעניין אותה האם מעט התממרות שאולי קיימת מעבירה לבנה משה, עליה היא אומרת בבירור: הוא ניסה ונכשל. "משהי הן לאות המסלעות - אני לא אניד לך איזה - אבל זה אחר, לא הייתה שום הענות, כולם שומר על סטוס ראויה בזה שליחות ואני זה, אולי, יושני מאבא, ואיש לא חורגש מהיחס המשותף."

יא מעולם לא ניצלה את יחסיה המשפחתי. להיות נסיכה על מה אהו מברור, היא צועקת. ומספרת בתרגומות כיצד נותרה מחוץ לאולם בית העם, כאשר אביה באם שם, משום שלא העזה לספר לסדרן שזה אביה שטרבו וכיצד התבארה הבת אורית את כל המונותי של אביה מתחת לספה כאשר התברר שזה היא בעלה, בא לבקר אותה לראשונה. אנחנו נשעם במשפחה בן גוריון, היא אומרת, גם אני, גם שם וזהו - לגביה אני לא יודעת."

וכך כבר משה, שנרצה מהמפלגה הממיימת, שכל לינה אליאב, אבל אמא גאולה אומרת שבכדי לת הכות. הוא חוזר למערך. היא ככל חזרה אחרי שילת של כמה שנים שחזרה כחלק לבן, עברה ודרך רש הממיימת בחל"ם של ריין ולא לפני. חאקלי פורטום עם אבא אכן כאשר תיפלטום השקט הגיב בעק על ביקורת שהשמיעה בוועידת נעמ"ת כלפי המערך. ביקורת ושנאה בוז כלפי ישראל לא שמעתי שיל נעצרה הארץ, אמר אבן, היא תצטרך כשכיל

אריק שרון היה ראש ממשלתנו זה אסון. אני כבר כמעט אומרת את זה, אבל אם הייתי בת 20 - אני חושבת שגברים חוזרים להיות בורחים מהאחין אם שרון היה מותר שמה המסורת בזמנו של אבא - הוא היה מועדף יותר מאני. מעולם אהבתי את אבא. (המשרד בעמוד חבא)

החלוצים

סניפי הבנק האלקטרוניים היחידים בישראל לשרותך ברציפות עד 8.00 בערב

סניף בנק אלקטרוני - בשרות עצמי

סניף בנק אלקטרוני מופעלים בשעות
עצמי, לשרותך 40 סניפים מ"8 בבוקר עד
8 בערב. אלה הם הסניפים המופעלים
במחלקות האזור.

כל שירותי הבנק - במקרה אחת

כלוויין תמצא משום דיסקונט לקבלת מידע
מעודכן ומודפס על כל פעולות הבנקאות
בדיסקונט, לקווי ומכירה של חפצים
ולחשקת במק"מ. כספומט דיסקונט
למשכית כספים והפקדות. קשר טלפוני
ישיר לטלפון דיסקונט - למחלקת הוצאות
בנקאיות כולל השקעות והומות שירותים.
מערכות מידע ממוחשבות, חירות דואר
אישיות והכנסות, אל תור. במיליון אדוות,
סניף בנק לשרות עצמי במוחזק מדיניות -
ובמחלקות האזור.

* במחלקות, כלוויין דיסקונט
במחלקות - סניף אין כספומט ומערכת
מופעלת עד 8.00.

בנק דיסקונט

לויין - חטאור - חשוב - כספומט - טלפון

ימור סניף כחן (יעקבסון)

ליום ההולדת של אבא באו
המונים. הנפנים באלה,
שחיינו נותנת להם בעיטה
בישבן ומעיסה אותם משם.
איך הם לא מתביישים?
בשאבא היה כמזוקק, אחי
הפרשה, איש מתם לא בא
הכדאינים האלה.

גאולה בן ארלינגר: הוא
טעה כשלא חיפס את
זרם החינוך הדתי.

הכרין, ועוד איך. כשהוא היה חוזר ואומר כן וכן
שאם לא נהיה עם מנחם או לא נהיה בכלל, נגש אל
כמה אנשים ואמר להם: גאולה, אל תעלב, אבל איך
כבר סגילי, הנה, תראה איך שהוא צדק. ב-1963
שאלתי אותו: אבא, מתי יהיה שלום ואחזק קרע מה
הוא אמר לי, הוא אמר שבתוך עשר - שתיעשה
שנים יקום מנהיג ערבי, שיראה שבמלחמות זה לא
ילך, ויעשה איתנו שלום. וזה היה ממש כך, נבואה.
ועוד 12 שנים זה בדיוק 77. אחרי ידע, פעם שאלתי
אותו: אבא, מתי תחליט להיות מנהיג, והא ענה לי
כשראיתי שאין לי את מי לשאול.

אבל על טעות אחת אין היא סולחת לאבא. אני
חושבת שהוא טעה כאשר לא חיפס את זרם החינוך
הדתי. היום אנחנו משלמים את המחיר על כך. אני
חייית מורה ביום הערבים, שאותו אבא ביטל, אבל
לדתיים הוא ויתר. ברור לי גם למה הוא טעה והוא
סיפר לי שנים כיסוף, בעיצומה של מלחמת השחרור,
הוא הלך לרב מיימון, מנהיג הדתיים, אן וביקש ממנו
להתיר ליהודים להילחם ולאכול. מיימון הסכים מיד
ואבא תרשם מכך עד עמקי נשמתו. הוא הרגיש חובה
גדולה למיימון. בגלל הטעות הזאת שלו, משרדים
היום בוחרים דתיים מתאבא. אבל מה לעשות? זו שג
החמימות הזאת, הנאיוויות.

נאיוויות, הרכיביות כלפי המוסכים
אחרי. פעם אחת, אבא הגיע לחל אבא
לדבר ברין ואח התברר לו שהוא שם
אבא בשנים שתי ביקר, והוא היה מביט
גורא בלי שנים, אבל בשום אופן לא
לנסוע ולהביא לו את השיניים. לא חל
נעים לו. אלא שנהגה הכין בעצמו ונסע, ורק אז
התברר שבעצם השיניים היו כל חזק בביט של אבא
ופעם אחת יתברר לי מיימון ויכירו בעד שש
וחצי, ויכירו ויכירו, ואך שקמתי ללכת - אבא וקח
מהמפתח ורץ לשרותים... שעה וחצי הוא התאסס כי
פחד שיש יעליב אותו אם הוא יקום פתאום.

עכשיו, שנת המאה להולדתו של בן גוריון
וגאולה אומרת שבני המשפחה אינם מחפשים
בהגינות והנצחת. יש איה ועד שהם למסורת הזאת
והחמיטו אותנו מתוך נימוס. הלכנו, עמסו, אבל
לא הצאנו מילה לא היה לנו מה לומר. אבא חי
ביקש שלא יקראו עלישמו רבר ועשו זאת בנינו
לרצונו המפורש. מישורו של אבא איתנו כאשר החליטו
לקרוא לשלה וזעזעה עלישמו אסור לי רק שיה
יקרא גמל תועבה בן גוריון ושמו אקבל בריטס בטיס
וחפשי לשלה לכל ימי חיי. אבל בשביל מה אני חוזרת
את זה? מילא אני נוסעת לחירל פעם בעשרים שנה.
במשפחה שלי, גאולה מתרצה והומרת. שובתה
איתי זה בכל זאת דבר חשוב, גם אם אין היא מנסה
לעשות הרבה בשביל זה. בכנס שנת חשבוני, היא
מחזרת, חוזרת, ככה שמעתי בסלון, שולח
לבושיוסקי המדינה לא היה קמה... חצי מוח, אני
חוזרת, שלפני שש שנים, ביום העצמאות, כאשר שר
לימירי בבית המספר, נגישות להלחם בכתה ורשאלתי
אותו מי היה בן גוריון. הוא אמר לי שכן גורל זה
מנהיג ידע במאה ה-18. זאת חיות הפעם והאחרות
ששאלתי בבית הספר על אבא.

המיתה את התחתונים והגרביים, ממש כמו להניגס.
בדירתו אחרי מותה הייתה איזמה, הוא היה שוכב
שהיא מתה ובמשך זמן רב עוד היה מחפש אותה
בחדרים, צוקי פולה, פולה אישה אתה אלה היו שנות
סבל. מרגע בו מתה, הוא חל לחזקונו למותו שלו.

גאולה מפזרת בן גוריון דר, רגש, נאיוויות.
הנאיוויות שלו זה דבר לא נחפס, היא אומרת, אני
עוסקת קצת בנפסיכולוגיה, אבל אינני מצליחה להבין
כיצד אדם חכם כל כך יכול להיות נאיוויות חמים כמו
שאבא היה. אני חושבת שלפעמים הנאיוויות הזאת
קלקלה ונעצה למשל בנושא הכלכלי - הוא לא הבין
שום דבר בכלכלה ואני רואה את זה כחסרון גדול שלו.
פעם הוא אמר בכל הרצינות אני לא מבין למה כולם
מדברים על הכספון לי יש בכיס 10 גרוש כבר חצי
שנה ועוד לא רציתי אותם. או בעניין הסלון -
גם ההחלטה לאסור שירותי סלון היה בארץ היתה
נאיוויות, אחרי ידע איך זה נולד אצלנו יום אחד הוא
ביקש אותנו באקסטרסור שבאנגליה ראה את בני, נ
13, יושב עם ארוחת הערב ביד מול הסלון ונעיצו
יצאות מחזיתו בגלל איה פרט רצת וא הוא אמר
כל זמן שאני אקבע - לא תהיה סלון בארץ...
אחרי כך, כששלה מתה, הוא קיבל מכשיר סלון
במתנה, כדי להקל קצת על בדירתו, אבל הוא לעולם
לא פתח אותו, עד יום מותו, חמים הזה.

כיום, תמונתו של בן גוריון המוחרר נשענת על
מכשיר הסלון והצבעות של גאולה מבחינתה,
וזוהי העדות המעט היחיד לכשלונו שלו. כל היתר,
מכוח שבו גוריון היה לא רק מנהיג, אלא גם נביא,
כל מה שאבא אמר התגשם כמו נבואה. כולם אמרו
לה אל תכזיב על המדינה, אל תכזיב - אבל הוא
עכשיו, שנת המאה להולדתו של בן גוריון
וגאולה אומרת שבני המשפחה אינם מחפשים
בהגינות והנצחת. יש איה ועד שהם למסורת הזאת
והחמיטו אותנו מתוך נימוס. הלכנו, עמסו, אבל
לא הצאנו מילה לא היה לנו מה לומר. אבא חי
ביקש שלא יקראו עלישמו רבר ועשו זאת בנינו
לרצונו המפורש. מישורו של אבא איתנו כאשר החליטו
לקרוא לשלה וזעזעה עלישמו אסור לי רק שיה
יקרא גמל תועבה בן גוריון ושמו אקבל בריטס בטיס
וחפשי לשלה לכל ימי חיי. אבל בשביל מה אני חוזרת
את זה? מילא אני נוסעת לחירל פעם בעשרים שנה.
במשפחה שלי, גאולה מתרצה והומרת. שובתה
איתי זה בכל זאת דבר חשוב, גם אם אין היא מנסה
לעשות הרבה בשביל זה. בכנס שנת חשבוני, היא
מחזרת, חוזרת, ככה שמעתי בסלון, שולח
לבושיוסקי המדינה לא היה קמה... חצי מוח, אני
חוזרת, שלפני שש שנים, ביום העצמאות, כאשר שר
לימירי בבית המספר, נגישות להלחם בכתה ורשאלתי
אותו מי היה בן גוריון. הוא אמר לי שכן גורל זה
מנהיג ידע במאה ה-18. זאת חיות הפעם והאחרות
ששאלתי בבית הספר על אבא.

גאולה על דוד לוי. מוכשר, חשמן את העברית
שלו, אינו יפה, ותרצה את רבין, הוא אדם מברכ. קט
סטרופה.

גאולה על שטיינר. הנחן.
גאולה על רבין. לרעתי, שמעון עולה עלי.
אתה ידע, היה פעם מקובל לחשוב שרבין אמן ופרס
בלתי יאמין. או הבן שלי, יריב, עשה נסיון
באניברסיטה. הוא אמר לסטודנטים: תחשבו לא
רקות ותגידו לי כמה שמעון פרס לא אמן. אצבע ש
הורמה אחרי כך הוא נתן שתי רקות למר כמה
רבין אמן, ושוב אצבע לא הרמה.

גאולה על משה גור. זה לא למרסום.

א אחד מהם, אף אחד בכלל, אינו מוכיר
לה את אבא. אם יש משהו שמתקרב
לשיעור קומתו, זהו, לרעתי, מנחם
בגין. כן כן, בגין. בברכים רבים בגין
ניסה לחקות את בן גוריון, היא
אומרת, הוא היה צנוע, פטריסטי, הוא
רצה להיות בן גוריון השני. כשהוא היה
הוא הכריח את כל השרים, את כולם,
לכוא לאכזרה של אבא. וכולם חייצו. השנה ספרתי
באכזרה שר חצי וגם זה בקושי. לבי בקושי, כואב לי
עליו. הוא הטיס את המסקות וכל הכבוד לו על כך
גם אבא נמצא כזה היה מטיס את המסקות, אולי לא
מסגנו שלוש שנים בבית אבל בהחלט עזב את הכסא
המכנס, אני חושבת שבגין, הוא אחרי הנפילים, אחרי
יורדי, ערב מלחמת ששת הימים, כאשר אשכול וגמל
הוציאו היה כמורל ידע, בגין בא אל אבא הביתה -
אבא היה אז כבר בן 80 - והציע לו לחזור לראשות
המשפלה ולהנהיג את העם. אבא לעולם לא היה מרע
דבר כזה לבגין, אבל זו גדולתו של בגין וכל אלה
שבאו אחרי מביישים את שמו.

גאולה חושבת שהיא מבינה את כאבן של בגין,
כיתור את זה שנגרם לו אחרי מות רעייתו, היא אומרת
שבן בן גוריון, אחרי מות פולה, היה אדם אחד לגמרי,
אדם אומלל, עצוב, שבתו, הוא היה כמו ילד שית
והיא כמו עבר שלו, לפני השנה הייתה מבינה לו ליה

8 מנחם

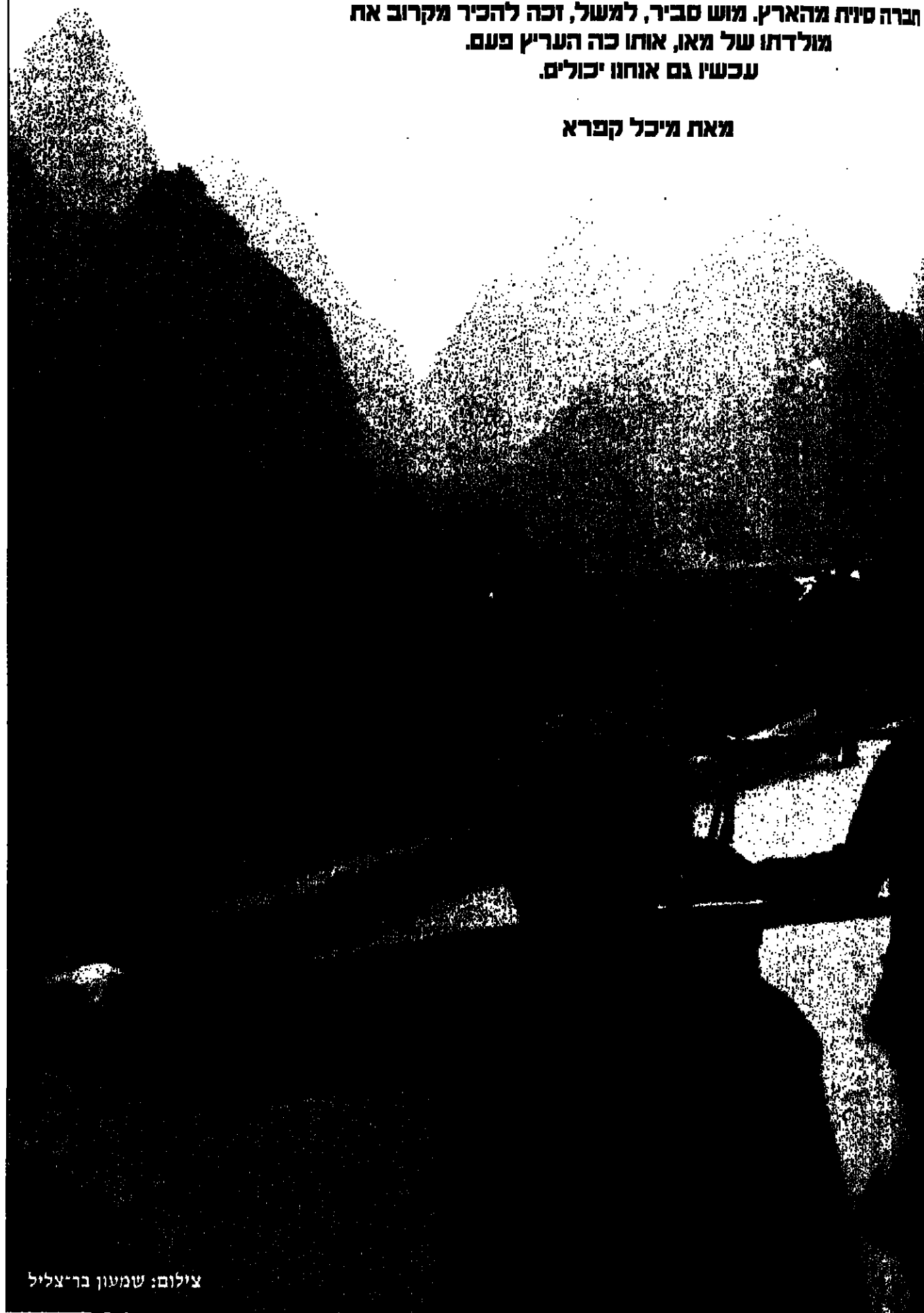
מלך ארץ ישראל

סין כחול-לבן

החזון החדש

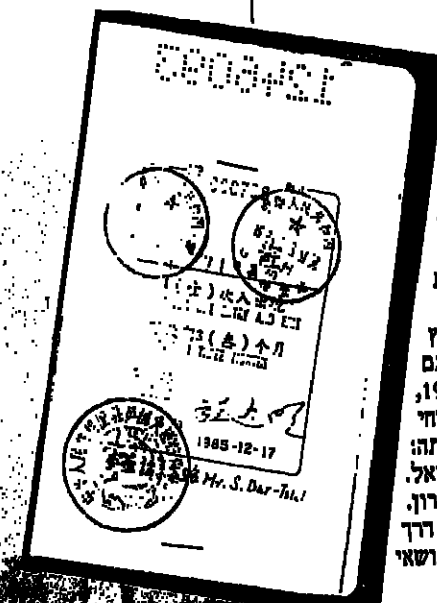
בפרצות שנבעו בחומה הסינית הצליחו להסתכן גם כמה ישראלים, שחזרו הלומי חוויות מעולם אחר. הפנסיונרים מעכו לא אהבו את האוכל אבל זכו לחוויה — הם נפגשו עם אמא של חברה סינית מהארץ. מוש סביר, למשל, זכה להכיר מקרוב את מולדתו של מאן, אותו כה העריץ פעם. עכשיו גם אוחזו יכולים.

מאת מיכל קפרא

צילום: שמעון בר-צליל

סופסופה זו

התירות היש
ראלית בסין,
שהחלה בחור
שי החזוף האד
רון, דימה לפלי
רט כפינה

חשוכה. שלא ידא, שלא ישמע. אין
חיכוכים, מקסימום קריצות בוהיות
העין.
בשנת 1979 פתחה סין חריץ
בשעריה לתיירות מהמערב. גם
כשהחריץ התרחב יותר בשנת 1981,
היתה החלטה טוליטית נחרצת שאורזי
שלוש מדינות לא ידרכו על אדמתה:
דרום אמריקה, דרום קוריאה וישראל.
בסוף שנת 1985 החל להסתמן פיתרון.
החלטה טוליטית עזה בעינה, אבל דרך
הפרצות שנבקעו בה, נדחקו פנימה נושאי
דרכון ישראלי.

עיר שמעון בר-צליל, מוש סביר
מ'נאות הכיכר' חוג הפנסיונרים יעקב וכלאוש צורי
מעכו — היו שם. שלושת אלפים עד ארבעת אלפים
דולרים ששילמו כל אחד מבימים עברו כמעט-חודש
של הצצה בסין, הם לא תנאי ראשוני ולא סיבה
עיקרית. האובססיה להגיע לסין אינה קשורה בכסף.
הפגזת הסיני ריחק אותם שנים רבות לפני הטיול,
והפך אחרי לחוויה חייהם. לא כל ישראלי מסוגע
ימיר טיול מחוץ לחוף באמריקה, ששיאו במופע גוצץ
כלאוש וגאס, בשלושה שבועות מפרכים בסין.
דרך הפריזמות האישיות של בר-צליל, סביר
וגורי, מתוארת סין בצלילים של השפה העברית,
ובחלכי המחשבה והתפישה הישראלים. המדינות בין
מוש סביר, קיבוצניק לשעבר, מדריך בחברת 'נאות
הכיכר', עיר בר-צליל המעוגב שעובר בבנק לאומי,

שניים סינים עם אסל למוח. מימין: שמעון
בר-צליל על חומה הסינית. למעלה: חומת
שרוטבעה בדרכו הישראלי של בר-צליל.

10 סופסופה

מלך סין החדש

מלך ארץ ישראל

איך מגיעים לסין?

כשעים חזירים, נושאי דרכון ישראלי, וכו' בעד היום להגיע לסין. מי שמחבני לנסוע עוד השנה בדאי שימחר, כיוון שיש אפשרות לצורך טיול הקרוב בסין לא יחר משנים-עשר ישראליים. הרכבות דורשות הרבה סבלנות. הסינים מקבלים יפה את מני של הישראלי בתואי שאינו מוקף במספר רב מדי של בני ארצו. כיוון שאל כל קבוצה בינלאומית היוצאת לסין יכולים להצטרף ישראליים בודדים בלבד, קורה שממן אישור להיות נדחה קצת.

בארץ מועלת סוכנות "אדיטורס" הממוכנת בין הישראליים ובין סוכנות "זיל דון" בלונדון המוציאה טיולים מאורגנים לסין. הסוכנות האנגלית דואגת לשליחות בקשות הויזה למקין. בחתום להסכם בין שתי הסוכנויות, גם מי שמגיע ללונדון בכוונת עצמו

ומנס ליצור קשר עם הסוכנות האנגלית, חייב לעבור דרך הסוכנות בארץ.

אם אין עובדים, מתקבלת הוויזה ארבעה ימים מאז הגשת הבקשה. הטיול מתחיל בלונדון, משם יוצאת הקבוצה. הציווד הנחוץ: 3500 דולר לידיד, ושליחת בשמה האנגלית או הנומנית, שמות התדרכה. לישראלים אין כיום שום אפשרות להיכנס לסין כתייר בודד. מטיילים שמגיעים להונקונג בכוונת עצמם יכולים ליצור קשר עם הסניף של סוכנות "זיל דון" האנגלית, ושם להגיש בקשה להצטרף לקבוצה.

על השאלה מדוע מחירו של הטיול הוא 3500 דולר, בהחשבון בעובדה שסין וולח מאוד, יש תשובה פשוטה: אין אלטרנטיבה אחרת. עדיין.

ועובדים מיון במשרד החוץ הסיני. ויה ישראליים מחיבת אישור של חתום משרד החוץ הסיני. בגלל עיכובים בקבלת הוויזה שלי, נאלצתי להצטרף לקבוצה רק לאחר ארבעה ימים. ססתי להונקונג ומשם עליתי למסע ההכרה הסינית C.A.A.C. הדבר הראשון שראיתי במסע זה את הצבע האדום כולו אדום. המכשירים של היילית היו בצבע כחול, הצבע השליש בסין. זה היה מפגש ראשון מהמם. בכל הסיטות שהיו לי בסין, כעשר במספר, המד קיבלתי במסע שתיים שלוש מתנות. מילסקס כאלה, חמנית, סיכה, ארנק, העיקר שתרתי מבוסס. רגשותי שאני מטייל מסיל במדור הארץ לסין. זו פלטת אחרת. מעבר לספקטרום אור של גוונים, נדד, לא ידע אם יחנן לא להיכנס או לא כמסופ של דבר זה כל כך מפתיע שאנחנו נכנס כמו בלם.

הקבוצה שאורגנה באנגליה טסה דרך אזור מאריצת ערב. הישראלים נוקקו למסלול שגונה: רומאניו-יהודי-הונקונג-סין. ברצילי: כשהיה תופעה היתה הרגשת מנת עצמתי. כותר ישראלי אין ידעו מה צפוי לי. התקשיתי ללכת, הפקיד ביקר את הדיכון ושם חתמת כניסה על הוויזה המפורטת בדין צעמ. בעזרת תנועת ידיים ביקשתי ממנו שישם חתמת גם על הדרכון עצמו. הוא סירב במשול של דבר זה הסכים להסיע חתמת גם בדיכון. זה מאוד היה חשוב לי.

סכר. הגעתי בלילה. הוא הדיכ החזק ביותר זה לתעורר בנסך. פותחים את הילון במלון הוראים ורם עצום של אנשים. פשוט ורם הולך וגוסס באופניים. הנוח הכול של הבגדים מכה נך. אי אפשר להשתרר

מחדשם שזה אור המקומות מהחזירים בעלם שהחלי לקחת מיליארד איש ולהכיא את ההכרה למבט של אירענו. אירענו. עם כל מי שריכזנו שם על המחפיה התרבותית והייחוס לכך כאל חשבה יש הבגדים. כאילו זה לא קרה לסין. מין רצון למען את עשר השנים הללו. אותי, קירבונקי, שמוצק ואקסמאואיסס מאר עניין הניסון הזה.

היינו בקבוצה עשרים וחמישה איש. כשהתחלנו בקמנות, נדמה לי, שאלי קיבוצניקה ריבר יותר, למרות השוני בהסטוריה ובמסלול. ביקרנו בקמנות עירונית גורלה בעיר שדה בשם חוץ הכוללת ארבעה מיליון תושבים. הקמנות, שמה שלושם אלף איש, מתמחות בנדוד חלצי משי, צופות של מנינים וחקלאות. הסוכנות בחנים נן הילדים, במרימטה ובמקורו. כל תושב היה לו וועדת שמאלישית מה קורה ומה לא קורה החזר לי את הקיבוץ. גם נן הילדים שם הזכיר לי פשטן. למעשה כל הקטן היה כשמונה חזיה לי את הענין של הקיבוץ.

עוד דבר שהרשים אותי היה נושא השפה העברית. הנשים עוברות בכל עברות. איך תשפח יפהות. מקסימות. למרות שאין בהן את העניין והתחום של נשים במערב. מרגשים את ההסכם.

אל הכפרים, אלה שראו בייק כמו סין שלומם עלי - כפרים עם אסל ודלים וכובעים חמים - נסעו באופניים לבר. הטיול הקבוצתי לא מגיע למס אנשים שם שמונים. לא חשים עצמם ככונים והקלאה מינאטורית, ללא סכנוולוגיה.

עוד דבר שהפיש אותי חוק מאוד, חשים את באוויר, זה למרות שיש שם המון אנשים, המון מרגשים פחות צפוף מאשר בארץ. הרגשתי כילו מרחב המהי שההיני צויד לעצמו הוא צנוע יותר. לא משה אם זה בשרות, בדיכ, או בשוק. תמיד מרגשים פחות צפוף. ישראלים עם רגישות גבוהה קולטים את זה. התחושה הו היא אנטימטה למגנטיות ולמחנה המחיה הפחות בארץ. זה כלל את העקטות, את הארגונים שיש להכרה שלנו. המגנטיות הסינית מלאה במשמעת עצמית, בלי העקטות, בלי המגנטיות האוניברסיטאית שקיימת בנג אפילו כסגנון המאמצי שלהם אפשר לחוש באת.

קטעים המרשימים ביותר היו כשהסתובבתי לבי כשחוקים. מצד אחד - אין כמעט חייים ומצד שני - לא מתיחסים אליך כאל תופעה. יש היום המון פטרולית לשפה האנגלית. אנשים ניגשו אלי ושלחו אותי אם הם יכולים ללכת איתי קצת ולרבר אנגלי. לקח לי קצת זמן להבין שגם מי שמרבר אנגלית מנה את שמה של ישראל בצורה אחרת. יש להם שם אור לישראל ולירושלם. הם ברד כלל לא מבינים ולא מעורים. באחר המקומות היה משהו ששמע על דין וארץ שוק. הוא מאוד הורגש למגוש אותו. זה עם מאוד נעים, מאוד נות. לא נדחק לשום מקום, לא לחץ.

בטיול קרה דבר מוזר. חקואי לא מבנים את מני לקשור אלא נוטל מקל כניסה, מקפל את השטר ומקח אותו לחוט המחוץ בגובה רב על הניקרה. נורא פני. בכלל, התיגורדים בסין הם חרישים מאוד. סקין זה עד עקשת ממש בסדר גודל בלתי נתפש, שחמח מיליוני אנשים בשעות שהולכים לעבודה ושחוזרים שבת הצפ - היא חמכת לעיר רמאים. זה מרחים. נעזות הבלב הגדולות שמוכרים בהן מושבי כיס, סגנות חישוב, סלוניות ואביזרים אלקטרוניים ארץ. עורכים המוכרים את חישוב התשלום השבועות מעץ. כמה הם רגילים.

לחמאות נסמכות לניגודים: בסין, כמו בימן, שמים פנפונים ותלכים ברחוב עם גוה על פה ידו עם

שם צעיר בין שני ורכלים ברחוב סיני: זה הזכיר לי את הקיבוץ.

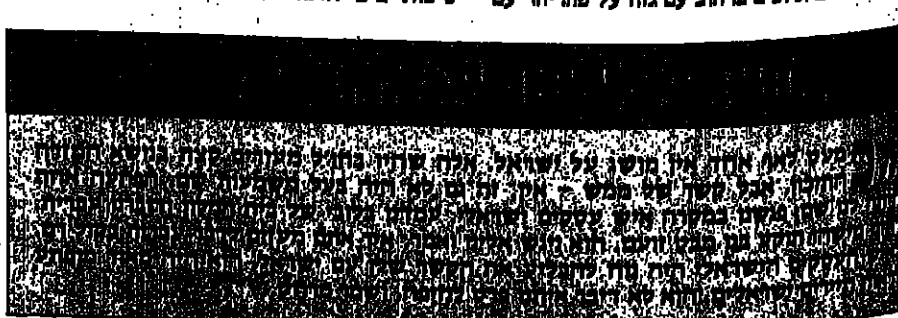
מנהג ההגינה הזה - כולם וירקים ברחוב. זה נהוג במקומות ציבוריים יש מרקות שגראות כמו סיר לילה.

בעיר טרנז, עיר תיירות מוכתה, שיש בה יותר ממיליון תושבים, אין עד היום מים זורמים בברזים. ליד הבתים יש בארות, מהם שאבים מים בעזרת אסל ודלים. בתחנת הרכבת של טרנז, יש שלט של אידיכסיה ועליו מצוייר איש שנושא אסל ודלים. לכאלה אסור להיכנס לתחנה. כל כך צפוף שם, שזה מפתיע.

יש בסין שני מוגי כסף. שטרות כסף המיוצרים לתזרים בלבד, ושטרות כסף המשמשים את האזרחים. על השטרות המקומיים אין ציון של המטרות שאנו רגילים בהם, וכמוס אופן איאשר להמכא בהן. המטרות המקומיות נעה בין עשרים לשלושים דולר. בחדש, הבתים קטנים מאוד בסדר גודל של כארבעים מטר מרובע. הם כוללים בדרך כלל חדר אחד.

לסיני יש שמנה ימי חופשה בשבת. המישה ימי חופשה בראש השנה של הדת, יום אחד לציון מהיפית אוסטובר, יום אחד באחר במאי ויום אחד בתחילת ינואר. הרשם החזק הוא שלמרות שו מרינה ענייה אין תחושה של פער. כאילו הכל מתחלק נכון.

איאפשר להסתובב שם לבד בעיקר בגלל השפה. בקלות גרולה אפשר גם ללכת שם לאיבוד. בשבואי יש שנים-עשר מיליון תושבים ושמונה מיליון וזגות אופניים. הסקירות הגדולה שלנו היתה לבד כיצר הסיני מאחר את האופניים האחרים. זה מרחים. סיפות מים לוונות האופניים האחרים. זה מרחים.

ברצילי דוקא אתה את האוכל הקטן.

הכנישים מלאים אופניים והסבלנות של נהג האוטובוס כלפי רוכבי האופניים מעוררת התפעלות.

את הסיסה מסקין לשיאן עשינו במסע וישן ישן בעל ארבע מנועים של חל האיר הסיני. למרות שיש מעט מאוד תיירות בסין, להכרת התעוזה המקומית אין מספיק מוססים, והיא נעזרת בחיל האוויר. זו היתה תחושה מאוד מוזרה.

ההתייחסות של הסינים כרוחב לחיידים מאוד אהרת. כשנכנסנו לאופרה לא רצו למכור לנו כרטיסים. הם פשוט המינו אותנו להיכנס. הסדרן שליווה אותנו, מינה אנשים שישבו בשורות הראשונות והמסין אותנו לשבת במקומם. היחס שלהם לזרים הוא יוצא מן הכלל.

הוא צור, שטייל במעט בכל העולם, וזה בחוויה מיוחדת. לפני הנסיעה לסין הגיעה אליהם בקשה מווג כמעט. האשה היא בת שנתיים שנועה את סין לפני ארבעים שנה והגיעה ארצה כששמעה שהוג צורי נוסע לסין ביקשה מהם הסינית-ישראלית לבקר את אמה. למרות שלא היתה בטוחה שאמה עדיין חיה היא נהנה להם פרטים על האם, שהגיעו אליה דרך האלב האורם. בלאנש צורי, כשהיני בשבואי עשינו את כל המאמצים כדי לאתר את האם. לקחנו מונית ובעזרת המדריך נסענו לכונת שיקולנו מהבה.

הגענו לאזור מגורים עני ומזוהה. חוקנים שם מכלים כל יום עד שלוש אחר-הצהריים בבית וקנים ולאחר מכן הם חוזרים לתורים הקטנים שלהם. גורל

עיר מתחת לחנות

רצילי. באחד הטיורים במקין נותר קצת זמן והמדריך החליט לסייר עימנו בעיר העתיקה של המקין. נכנסנו לאחת החנויות במרכז החומה של העיר. המדריך דיבר עם בעל החנות וזה לחץ על כפתור בקיר ולפתע הריצפה החלה לנו ותחתנו מדרגות. ירדנו למטה לעומק של עשרים מטר, ושם נכנסנו לעיר שלומת מתחת לאדמה. היו שם בתים חולים, אולמות, בתי אוכל, חנויות העתיקה וקטנות. המדריך טען שיש כמה עשרות ערים כאלה מתחת למקין, ושחמש-שש מתווגלות לדרת. כל יעיר כזו יכולה להכיל עשרות אלפים אנשים, ויש לה תשלום מתחם בטיח וציאית המקומיים בחנויות מדרגים.

החדר אינו עולה על שלושה מטרים רבועים. המסכה והאמבטיה והמיטה נמצאים באותו מקום. את המים לוקחים מבחוץ. חדר עלוב. רהיטים שבורים. פגשו שם אשה נעזמה, שעבדה את גיל השמונים. אפילו קמט אחד לא היה בבית. היא מאוד התרגשה, חשבה שאני הבת שלה. היא לא המסכה לנשק אותי ולכנות אותי צומר. היינו שם שעה. שעה מרגשת.

בלאנש צורי, בת ששים ושבע, וזכרת לצד החנויות המועלות את חקשיים את הלחץ ובעיקר את הבעיות בהסטוריות שהעוררו. לעומת מוש סכר ושמוען ברצילי, ששיבתו את האוכל הסיני, מעוזה בלאנש את מרצפה. איאפשר להתרגל. ממש אוכל מגעיל. זוועתי. אני סבלתי נורא. היו אנשים בקבוצה מאירופה שוללו. אני לא יכולתי לנעת בכלום. היו מבאים לנו כל מיני מאכלים מגעילים עם איזה רחש מגעיל. בשם על הנור הבטיחה המדינה המפתה. הביאו לנו תחיות קטנות של עוף לא מבושל, דגים לא מבושלים, וקערה גרולה עם מים רותחים. כל אחד לקח תחיתה וטבל בתוך הקערה עם המים. אני לא טעמתי. תאיר לך תחית עוף במים רותחים, והם, אוכלים. לא מלה לא פילפל. אך אפשר מי שרצה לנסוע שיקח קצת אוכל: גבינות, סרינים, שיהת. עניין של טעם.

היו כמובן המקרים המרגשים: חומה הסינית. צבא חילי הדימר השומרים על הקבר הקטירי בשיאן למעלה מ-2000 שנה. השיש על חיינציה. והשיש בגראנדקאנג, תעלה שנהרפה בירי מיליוני סינים במאה השבעות לספירה. פלאי עולם. אבל על אלה איאפשר לטער. מה התענה את אלה צריך לראות.

מלככות 13

גור בגדול

אי אפשר להתעלם מאילנה גור. היא מוכרת את עבודותיה במיליונים בכל רחבי ארצות הברית, פסליה ממקמים בארץ, אבל יש עדיין שרואים בה "חנשריש" ומלכת יחסי ציבור. קשה קצת לעכל את הקשיחות שובצבצת גם מפסליה אבל גם הלא-מכובדים מודים: יש בה משהו.

מאת אירית רותם
צילומים: שמואל רחמני

יוק, אורח, 1986. ארטיקסמן, יריד האמנות העולמי בעולם, במרכז החדש לירידים וירידות על שם הסנטור המנוח יעקב יעקב. בודל חצונו, המשתרע על חמישה בלוקים, במידה המעריכי של מנהטן, מרוכזים מאות חנוי תצוגה ומסתובבים עשרות אלפים מבקרים. גם אילנה גור היתה שם.

בבנייה, מאחורי דלפק העיתונות, פקידה עומדת במחלף האוויר. תעודת העתונאי שלי נשלחה לישראל, מצליחה לעבור אותה קצת. אילנה גור, נכון? מ, אילנה גור, שמציגה שם את שולחנות המכתב ואת הקטנות שלה, בין ים של פסלים, ציורים, פסלים וכל סוגיה אחרת הניכללת - לדעת מארגני שוק - בקטגוריה הנקראת אמנות. בחלל העצום

הזה הרוחש אמנים, בעלי גלריות, סוחרים אמנות, אספנים ומעצבי פנים - זכרה פקידה אחת קטנה כבנייה את השם גור. כי אילנה גור זה קורם כל הלם ויחאלי, מההשקעה שלה אי-אפשר להתעלם פנים חזקות, שיער קצר, משקמים כהים שהיא לא מורידה (המשקמים זה חלק ממניין, חליפה בגימור גברית או תלבושת עוד, מגפיים וחבישטים ענקיים: שללאות זהב כבדות שעליהם תלויים פסלונים, טבעות איריות מימרים שמכסות חצי כף יד. פעם, גם היתה מחוברת קבוצ לוג ריטים עצומים, עכשיו כמעט ולא.

כל החיים הרבוקתי ריטים, חשכתי שזה יפה. בוקר אחד לא הספקתי להדביק והתחילו לבוא אנשים. ראיתי שאין אחד לא שם לב שאין לי ריטים, אמרתי מי צריך את המכה הזאת? את הריטים המלאכותיות,

שכבר חשבו להיות לאחד מ-מסמליה המסחריים, היא מריקה עכשיו רק לפעמים. תלוי במצב הרוח. בגנים היא קונה רק בבוטיקים יוקרתיים ויקרים מאד - של גברים, כמעט תמיד היא לבושה בצבעי האקד, חום, שחור, לבן או ביי. כבר שנים שכי רגלה לא דרכה במחלקת נשים של חנות כלשהי. שמלה היא אומרת, לבשה רק פעם אחת בחיים: בבר-המצווה של בנה הבכור. לעולם אינה נועלת סנדלים, או חושפת ורודות. ורק כפתור אחד נוסף בחלצה, שנשאר תמיד פתוח, רומז על האשה שמתחבאת מתחת לתחפושת הגברית.

אופנה לא מעניינת אותה. זה בסך הכל ביזנס, כל אחד צריך ללבוש מה שמתאים לו. אני אוהבת (חמשך בעמוד 19)

מלכה של ארץ ישראל

לצעירים מעל גיל 50... טיולי "גיל הזהב" של P.T.C

עונת טיולי "גיל הזהב" של P.T.C החלה. חוברת הטיולים כבר נמצאת בכל סוכנויות הנסיעות. השנה כלולים בחוברת, בנוסף לטיולי הקיץ, גם טיולי הסתיו לתקופת החגים. 12 הצעות שהושקעו בהן הרבה ידע, מחשבה ונסיון.

מומחים עד הפרט האחרון
טיולי "גיל הזהב" של P.T.C משלבים ימי טיור וימי מרגוע. התוכנית אינה דחוסה ומאפשרת לכם להיות באמת מחמקמות הימים בהם תבקרו. ביניהם עיירות קייט ונופש מן המפורסמות בעולם. צוות מדריכי P.T.C ליווה אותכם לכל אורך הטיול. המדריכים המנוסים יטפלו עבורכם בכל הסיידורים הטכניים, יארגנו בליווי משותפים ויעניקו לכם סיוע אישי בכל הקשור לפרטים הקטנים.

להכיר מקומות להכיר אנשים
סינון הטיולים המיוחד מושך באופן טבעי אנשים מבוגרים. אנשים אשר מתוך נסיון מעדיפים להפיק את המקסימום ולא רק להסמיק את המקסימום. תרכיב המטיילים החמוגני יוצר אירה חברותית הפותחת אפשרויות למפגשים והיכרות עומדות, הן לזוגות והן לבודדים.

אירופה ואמריקה
בחוברת טיולי "גיל הזהב" 1986 תמצאו את כל המידע על ההצעות של P.T.C לטיולים באירופה או בארה"ב וקנדה. את החוברת תוכלו לקבל עכשיו בכל סוכנויות הנסיעות, או ישירות לבייתכם באמצעות התלוש המצורף למודעה זו.

לכבוד חברת P.T.C
רח' דיזינגוף 106
תל-אביב 64397

אבקשכם לשלוח אלי את חוברת טיולי "גיל הזהב" 1986

שם.....
רח'.....
עיר.....
טלפון.....

מס' בית.....
מיקוד.....

כל הטיפות בחבורת חגיגות סדירות (לא צ'יטר)

טיולי פ.י.מ.י.ס.

פ.י.מ.י.ס. בע"מ סיטונאי חירות, מרכז חממות בחי פלון, טיולים מאורגנים, נופשונים, טיולי "גיל הזהב", טל 241364-03.

גור בגדול

הספר מעמוד 15
מיוזם ונעלים נוחות. אני גם שונאת להשקיע זמן בספרות ובפיקציה.
לחשיבים הכבדים, שלא ברור מסתדרים עם ופעל נוחות, כבר התרגלה. אני תוצה חיה של תחושה של את הפסלים אני לא יכולה לסחוב איתי מהם נוסע בעולם, או התבשרים זה כרטיס ביקור של טרע שאת לובשת את הדברים האלה, אנשים מוקפים וקונים. למכור זה מה שחשוב. באמריקה - או אחר מוכר אתה קיים. או נכון שהיא נשואה לילד, לני לוינגדוב, הנעלים של מונגולים מואחזות שרתי ארז'ב, אבל גם אני מיליונרית מהן קצת ורק מעבירה קשה, היא אומרת.

אילנה נר קשה להישאר ארישים. בדרך-כלל היא מצליחה להקסים את חצי האנשים שפוגשים ולשט את חצי השני. כנראה שמאותן הסיבות, בין היתר מני שהיא אשה עצמאית מאד שעושה רק מה שהיא שלה אבל גם נשואה, כמעט שלוש שנה, למנו נבו ששמש מעריך אותה ויש להם שני בנים, י' בן 24 ואשלי בן 18. והיא מצליחה לחיות גם מן גן באמריקה ולהסתובב בכל העולם. ובעיקר אלי נגלה שהיא חזקה בליכך ואורגנוסית ואומרת מעט ממרד את מה שחושבת, ישר בפנים, בלי לחשוף מלי לעשות חשבון.

את אילנה גור לא תראו אף פעם עייפה, חלשה או חולה. תמיד מלאה מרץ, תמיד במצב רוח מרומם, תמיד חזקה, נפשית ופיזית. בכל בוקר היא מתעוררת בערך בשש וחצי, לעבור, אף לה שום בעיה לסחוב בעצמה פסל ששוקל 15 קילו, או להקעים על הגב ע' מוזנים ולטפס איתם במעלה המדרגות שבביתה ושא, נכס שעשטה לפני שבועיים, כשהחליטה שזה מנו מן לחשוב לעודה גברית, כשרע לה, היא שטוט קלטת מאוהק, מחלות, צרות וצער, היא מוכנה לחלוק עם השניים שהכי קרובים לה: בעלה לני ונחמיה חלק, פרופ' רני גור.

על המיגרציה שעברה לפני עשרים שנה, כשבגה והועק כמעט בגריכת הכית שבלום אנג'לס, היא מרשה לא לרבו. וזכרים קרובים מספרים שאו היא נחש נעלמה להם. רק לפני רבני הירשטה להימצא נקמה. וכשהורה שוב וזתה ואת אותה אילנה חזקה ונחמה. כשתא' לי, אני לא מתחת דלת. אפילו נחמה הקומת לא תרענה את מצבי הנפשי, היא מזהר.

הזרת וגם חברים יש לה הרבה. אילנה פשוט יועל להיות חברה אמיתית. תמיד מוכנה לעזור איפה שצריך ויכולה לרוץ, לסדר, להפעיל קשרים או לתת קץ או גרץ. בשביל החברים היא תעשה הכל וגם הם נחמדים יש לה סועל ערבי שאשטו לא יכולה ללדת. נחמה שעברה היא רצה איתם לבתי חולים, הפכה למלחמת, עד שהאשה הצליחה בסוף ללדת, מספרת נחמה לירות של אילנה, ר'ר ולפסיכולוגית אלישבע ונלי, אשתו של מנכ"ל חטיבת המזון בכור, בנימין ונלי.

אני מזהרת את החברים שלי, לא הם אותי, היא שמה. אני מקיפה את עצמי באנשים חכמים ונעימים, שאני גם יכולה ללמוד מהם משהו. אני מרשה רק אנשים עובדים וחוכמים, שונאת כאלה שנוטים לחזק פנות, להדביק לסט, אלגיה לנשות ושה לא עושה כלום, רק מנבחות. את האכססים של נחמה.

למסיבות שלה היא לא מוזמנת. מישורים. מישורים. רק חברים וידידים, שחלקם אמנם מאד ממוחזרים, אבל הם משום חברים טובים שלי ואני מזהרת אותם. בין הנחמים אפשר למצוא גם כמה נחמדים. שבתון טבעי גם רואנים לריווח שוטר. ויש להם חלק של חברים הנחמים לא רצוהק רבין. אישע נכנימן גיבלי, רם ואחי כסמי, וזה להם חיים ששקל, ששקל, ששקל (שמעון קיס), רמי וועל אונגר, רון רון, ארזון מאיר ואשתו, מייק שטראוס, ריקי ונלי.

"אני חצוזה חיה של העבודות שלי, את הפסלים אני לא יכולה לסחוב איתי כשאני נוסעת בעולם, או החכששים זה כרטיס ביקור שלי. ברגע שאח לובשת את הדברים האלה, אנשים מתענינים וקונים."

אילנה עם השחקן מיטע גרייבס (משמיה בלתי אפשרית): בארץ לא מפרגנים.

או הקיבה הישראלית המפורסמת וחסר השירדון הנוראי שיש כאן בארץ, היא אומרת. כולם אומרים כאן שאני מלכת יחסי הציבור. כל אמן צריך יחסי ציבור ואני בהחלט גם זוכרת על זה. למע, איך ידעו שאני קיימת? מקריאה בתנ"ך? ממה ניבנה ראשונברג? ממה ניבנה אנדי וורחול? לא מיוסי ציבורי אבל יחסי ציבור בלי כיסי, טובים רק בחתולה. אחרי המהלומה הראשונה אם לאמן אין מה להציע אף אחד לא ירצה אותו.

היא נולדה בסביריה, אמה הייתה רוסאק, אביה היה מתרגם. אלישבע גיבלי זוכרת אותה כילדה מיוחדת במינה. היא הייתה גם ספורטאית מצטיינת, בעיקר שחינית וחזקה מאד. הבנים פשוט השתגעו אחריה. והיא למדה רק מה שרצתה והיתה משכנעת את המורים שהיא יודעת יותר טוב מכם. תמיד ציירה ורשמה יפה, והיה ברור לגמרי שתלעס כאמנות וגם היה ברור שתצליח, כי היתה חכמה מאד.

אילנה אומרת, שמאמה למדה שהדבר הכי חשוב בעולם הוא שלאשה יש מקצוע. אמא שלי תמיד אמרה לי שזה הכרטיס האמיתי לחופש. אני את הכרטיס שלי הרווחתי. תמיד יש לי את לני מאחורי. לולא הוא, לא הייתי מצליחה להרים את כל העסק. אישע לירות עסקה גם ביצירה וגם במכירתה. (חמשך בעמוד הבא)

מלכבוש 19

מלך סין ואל על

המשחק מחזק את הקודם

את לני, ילד ניו ג'רסי, שסיים ללמוד ויצא לטייל בעולם, היא פנשה בירושלים. "הוא עבר על אניות ומימן את הטיול שלו, למרות שבא ממשפחה אמידה והא מעולם לא רצה לקבל שום עזרה מהבית". כשנפגשו, אף אחד מהם לא ריכז בשפתו של השני. לפני שהמשחק במסע, הוא אמר שיחזור אחרי שנה להתחתן איתו. וכך היה. אני התאהבתי בו כי הוא טיפס מאד חזק שידוע מה הוא רוצה.

כשנסענו לארה"ב הייתי בת 19, ממש ילדה. אני למד שם ואמר לי חמיר שאמריקה זה לא בשבילי. שזה מסע שצריך בו הרבה כסף וכוח ושאני, שחמיר הייתי טיפוס של מנהיגה, לא אסכים לחיות בשוליים. מיר ראייתי שנידווק לא בשבילי. כמו שאבא שלי אמר, אני לא חיה בשולי הדרך. אז נסענו ללוס אנג'לס, שם הרבה יותר קל. חמיר ידעתי שאחזור לנידווק, אבל רק בצורה נכונה, עם הרבה מאד כסף.

מאז אני בונה את עצמי, נוסעת בכל העולם, מציגה תערוכות, מוכרת בכמויות ושייכת לאמנים שיכולים לחיות בכבוד גדול רק מהאמנות שלהם. הצנתי בגלריות מפורסמות, כמו זו של ארט גר, מיר, ברוח 57 בנידווק את העבודות שלי קונים אספנים רציניים. אני אומרת שלכלם יש מקום, העולם מספיק גדול, זה הכל ענין של טעם. מי שאוהב אותי שיקנה. הכעיה של הרבה אמנים ישראלים שיושבים כאן, שהם הולכים עם ראש טגור ולא מתפתחים, לכן הם גם שומרים לזרז עלי. אבל הכלבים נובחים והרכבת ממשיכה לנסוע. הם נשארים לבנוח בתחנה ואני הודרת קיימה.

אנשים בישראל קשה לסבול את ההצלחה שלי - או מברכים. לא מעט אמנים ישראלים באו לבקש את עזרתי בנידווק, אם אני משיבה את האמן - חמיר אעזור לו. ואני לא נזכרת את עצמי מבקשת משהו שיעזור לי. אני פועם גם לא פניתי לעיונאים שיכתבו עלי, הם פונים אלי ואני בשמחה קשתפת פעולה. לפני שנתיים התראיינתי בטלוויזיה אצל רם עברון, הוא ישר תפק אותי בענין יחסי הציבור שלי. אמרתי לה 'אני פניתי אליהם או אתם אלי' זה שהומגת אותי לכאן, זה יחסי הציבור הכי טובים שלי."

למרות מינון העבודות שצאה במשך השנים, יש כאלה הנוכחים לה במיוחד את פסל אבר המין היברידי הגדול. נכר, היא מודה, "עשיתי את זה אז רק בשביל יחסי הציבור. אבל בשלילי נימון, זה שגשגני ספורטאים, ראה את הפסל, הוא אמר כי מה שיפה בו זה שהוא לא אירוטי, אלא אמנותי". האבר האמנותי הזה, מתנוסס לתפארת על גג ביתה שבניו הוראס ריכטר, אספן אמנות ובעל הגלריה היפואית, המייצג את אילנה גור זה 12 שנה וזכינו ביפו סמוך לבית, אומר: "היא מאד התפתחה כאמן. את המונסצ'אל שלה ראיתי ישר בתחלה. קל לי למכור אותה, אני מוכר עבודות שלה לאספנים מאד רציניים. כשריכרתי עם פייר רסטני, הוא אמר לי שיש לה כשרון גדול."

פייר רסטני, מבקר אמנות אירופאי, שכותב למאנאיו הארכיטקטורה האיסלקי. רומנס' ול.סימון" הדרמתי, ראיין לא מכבר את אילנה, שמספרת: "היא נתן לי את השער ושבעה עמודים שיתפרסמו בסימון של החורש הבא. רסטני אמר על השולחנות שלי, שיש בהם הרבה עוצמה וחיים. שעשיתי משולחן מסל סביבתי כמדוד חדר."

השולחנות של אילנה, קונסטרוקציות של מחבת שמכוסות בלוח זכוכית, כשעליהם ומסביבם ניצבות חיות מחבת כמו ציפורים, חתולים, צפרדעים או ארנבות. זה הוליווד המסחרי האחרון שלה שמחליף את התגורות, והמחזיר - בין אלהים לחמש-אלפים דולרים לשולחן.

לפני שלוש שנים הוצגה לייצור חזרות עור בעלות אבומים בעיצובה. העסק גדל במהירות. "הם בשנה הראשונה, היא אומרת, "עשיתי מחזור מכירות של קרוב למיליון וחצי דולר". הבעל, לני, תפקיד את ניהול עסקיו פירי שותף וחזרתי לנהל את עסקי. המושגים של אשתו, אבל בשוק האמנותי, החזירי לזרוע תגורות וזמנת בחצי המאה האילנה מכרת את העסק. נמצא לי להתמודד עם חוקים וזרים כל רגע.

כולם אומרים כאן שאני מלכת יחסי הציבור. כל אמן צריך יחסי ציבור ואני בהחלט גם עובדת על זה. איך ידעו שאני קיימה? מקריאה בחנך? אבל יחסי ציבור בלי כיסוי, טובים רק בהחלה."

עם הפסל מנשה קדישמן: עדין עם חייטים. (צילום: ישראל סאן)

שחקן המכירות של השולחנות, יגיע השנה לשניים ער שלוש מיליון דולר. כדי לספק את הביקוש, קפצה לארץ. רק לכמה ימים, רק כדי לצאת כמה מאות חיות קטנות שיוצמרו לשולחנות המיוצרים בנידווק. מבדרנדף גורמן, היא אומרת, החנות היוקרתית שבשדרה החמישית, קיבלה הזמנה מיוחדת לייצר סידרה של שולחנות כלעריים, שיימכרו רק אצלם. עכשיו הם מחכים שם לחיות הקטנות שתגיענה מישראל.

העיון לעיצובי השולחנות והחיות שעליהם, גדל כאן בארץ, בשנה שעברה, כששגברה לשפץ את הבית החדש שלה ביפו. "מהצופרים שנזנחו בבקר על השולחן לחפשי פידורים. וזהו שהיו לי שאריות של בולטים מהבניה. התחלתי עם ציפורים ובאופן טבעי עברתי לחיות ביית אחרות. מה זה כמד הכל אמנותי? היא כל הזמן הולכת במקביל לחיים. מאחר שאני אמן שלומד מתחילים, כל רגע שאני רואה חופר למשקע שיצא אורכך החוצה."

ילנה גור אומרת שמעולם לא למדה פיסול. גרתי בירושלים והייתי רושמה כ'בצלאל', אבל זה שיעמם אותי עד מוות. אני לא טיפוס שיושב בבית ספר, זה לא הולך עם הראש הפראי שלי. חיים זה השיעור הכי טוב, האנשים שאני פוגשת, המקומות שאני עוברת בהם.

והיא עוברת בהרבה מאד מקומות, מטיילת בעולם, מנהלת שלושה בתים בלוס אנג'לס, נידווק ויפו. את הפסלים שלה היא יוצקת בארץ ובאיטליה. בכל מקום בעולם היא מקפידה להציג עצמה כפסלת ישראלית. אחרי כמעט שלושים שנות נישואין לאמריקאי שלא מרוב מילה עברית, היא לא מוכלת שיהיה בשום כישי אמריקאי ואפילו שמן של מיכאס זו לא רגע בעברית המאד-צברית שלה. כי אני ישראלית. אני לא שחקנית, אני לא מתביישת במיכאס שלי.

התחלה שלה בלוס אנג'לס הייתה לפני 25 שנה ברינת שני חדרים קטנה. המשך: בית גדול מאד עם בריכת שחייה וחצי דונם אדמה בשטח העשירים בלא-איי. מאז עברה לנידווק, לפני ארבע שנים - בגדול, במש כמו שהבטיחה לעצמה - היא נמצאת מעט מאד בבית שלקס אנג'לס.

הבית בנידווק, היא יצירת אמנות בעי עצמה. היא תרסה את כל המחיצות הפנימיות של בנין כן ארבע שטות-שלושה בתחילת המאה, חילקה אותו מחציתו לשניים, קלף לה מיליון דולר. העוצמה המרהיבה מתפרשת על מני קומת קרקע שמולחת למסל ולסוקריו של אילנה קומת יציע בה מצויים

אני בטוח טס אל על

להתראות אצל סוכן הנסיעות
אל על
EL AL

איווח כף לי. החורים שלי נוסעים לחו"ל ולקוחים גם אותו. תשנה אמא אמרתי לאבא, שחל חייב להיות מסודר מראש כי היא רוצה להיות שקטה. אז הזמנו באל על בית-מלון טוב וגם מכונית שתחכה לנו בשדה התעופה! אבא אומר שזה גם הרבה יותר חסכוני. מצידו, העיקר שכבר נעלה למטוס. אני בטוח טס אל על.

הנהגת מלחמה

שים כמה זוגלובק על האש.

בזוגים אדומים יוצאים כמה משפחות. יען - לחיות הפכה. פותחים שולחן בעתה. שמים בקבוק מים, ערבה פחות מריח, קערה חמוצים, צנצנת חרין. הילדים משחקים באדיר נקי. תועה כרגיל מתעסק עם הפחמים... ליד כבד וזכרים הקבועים עם הכבד, המבוארים יפים, איזה כמה אחרים מלבבות, סכים מתובלים על הכפאק... שים, שים כמה זוגלובק על האש

קבוצה
צדדי או על האש, מסוגן כבדית, מבושל במיד ידועה או קטנית, או בחמץ בצורתו המסבית - שנים חודר, לאכיל בבית, בפיליס, בסנדץ, שלוקחים לעבודה או לכינים.

המבואר
צדדי או מלוח, בבית או בחוץ, מבושל במיד ידועה או קטנית, או בחמץ בצורתו המסבית - שנים חודר, לאכיל בבית, בפיליס, בסנדץ, שלוקחים לעבודה או לכינים.

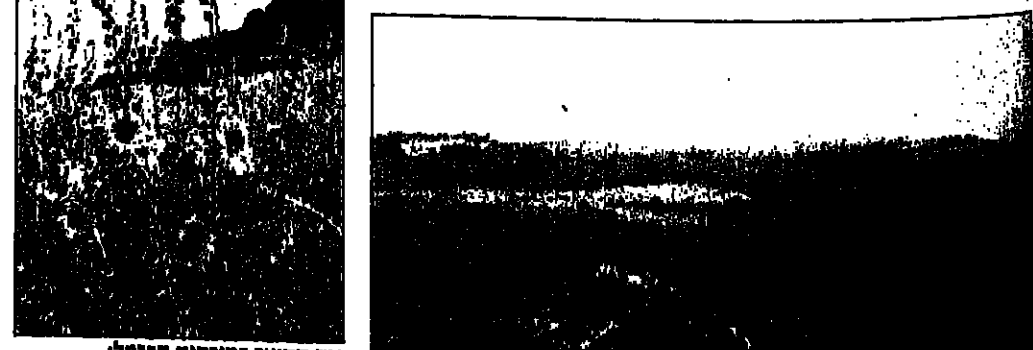
קבוצה
צדדי או על האש, מסוגן כבדית, מבושל במיד ידועה או קטנית, או בחמץ בצורתו המסבית - שנים חודר, לאכיל בבית, בפיליס, בסנדץ, שלוקחים לעבודה או לכינים.

32. אל הכרמל

הנהגת מלחמה

הם יש חשאים שלא מכירים את קסמי הכרמל בחדש אי"ה, אשר וחות חמסין מגי"ש את האורנים הירוקים, המושג שלום עם ריחות השרף וה"שן חיוך חמשת עד חוף היס"ה" יקט, מרועים ומעלימים את החיים של הארץ. לחשלים יש הרים ירוקים ליד הים, ולתל אביבים מומלץ לבוא בשאל אל הכרמל, לטייל ולנוח בחור"ש.

הנהגת מלחמה

לצמח זה במרכז הארץ, ומכאן - חר"ש יונק חורשות נהדרות, עם ביקור בשוק של דלית-אלכרמל המתחבשבת ובבית-אילימנט, נגיעה עד לחורשת הארבעים ליד אוניברסיטת חיפה ונטיעה לחינוך מבוא תל כלה, שות לאורך הכביש החוצה את הכרמל משכונת אחוזה ועד צומת אלי קים. המסלול המומלץ הוא לעלות לכרמל ממצמת אליקים אחרי נסיעה בכ"ב בשיהחוף ומפה ימינה במחלף זכרון יעקב. נסיעה נהירה בכביש (המיתר) זה לכביש מתיר) העובר בנחל מלח (הוא ואדי מלח), לכיוון יקנעם, עד לים לכרמל שמאלה בצומת אליקים, מול המושב התימני, שנתן את שמו

כמה זוגלובק

אייר תשמ"ו
מאת וילי מרידלנד
צילומים: שי גינות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

שממנו הולכים ורואים את שוויצריה הקטנה של ארץ-ישראל. יורדים בחור לכביש החוף בכביש נופי ישר, מהיפים בארץ. הכביש הצר והמתפתל בגלל אורו, בין צומת דמון לכיוון עתלית.

אל חנון שער הכרמל הכביש בגלל מילח עובר בתוואי לעמקי הצפון. מכביש החוף מוגיעים אל צמח אליקים אחרי המושבה בתשלמה המתגלה בכל וימה הישרן מוסר לכביש. מהצומת יש מיה ימינה אל רמת-מושה, המושבים אלי קים ועיר-יעקב ואל עיר-השופט, רמת-השופט, דלית, גלעד, ומשבר העמק - קיבוצים מבוססים וחזקים. אבל אחרון מונים שמאלה ועולים לכרמל, וכבר במיה ממין יש חנון די חדש יחסית שהתקנה כאן קק"ל, חנון שער-הכרמל. יש כאן כירות אבן ימות לצליל הובחים, מים ושבילים להליכות קלילות אל הבוסתנים סביב, אחם נטעו ועיבוד יושבי הכ"ר הערבי שהיה כאן עד 1948 - אוס-אלי-יונאד. מתחנן חוורים לכ"ב ביש מונים ימינה, וממשיכים לעלות בכרמל.

שוויצריה הקטנה

בית-אורן בנוף מרהיב של הכרמל, כדי להנות מהמסלול הזה, צריך שרכב אחד יחכה למטיילים בצומת קיבוץ בית-אורן, מתחנן חולכים בדרך עפר, על חאבנים יש קימין דרך אדומים. מגיעים לשער "היבד כרמל", שבו מאקלמים חיות בר בחורש קיס-תימני בכרמל ופחד מירון, ערין איח מוח לבקורות. עוברים בשער יורדים בדרך העפר ואחרי-כך בדרך החצובה בצלע. חתר כשממין מצוקים עקורים האופייניים לכרמל. יורדים בשביל עוד חמש דקות ומגיעים לשער אבן מעל חנחל. לא יורדים לאמק (ממשיכים ללכת על דרך העפר עם סימום אדומים, ממנה אפשר לתנוע בשער חלילה לצומת קיבוץ בית-אורן). ובאן בכרמל הצוקים, פחד בחורש מאי שושן צחור.

הנהגת מלחמה

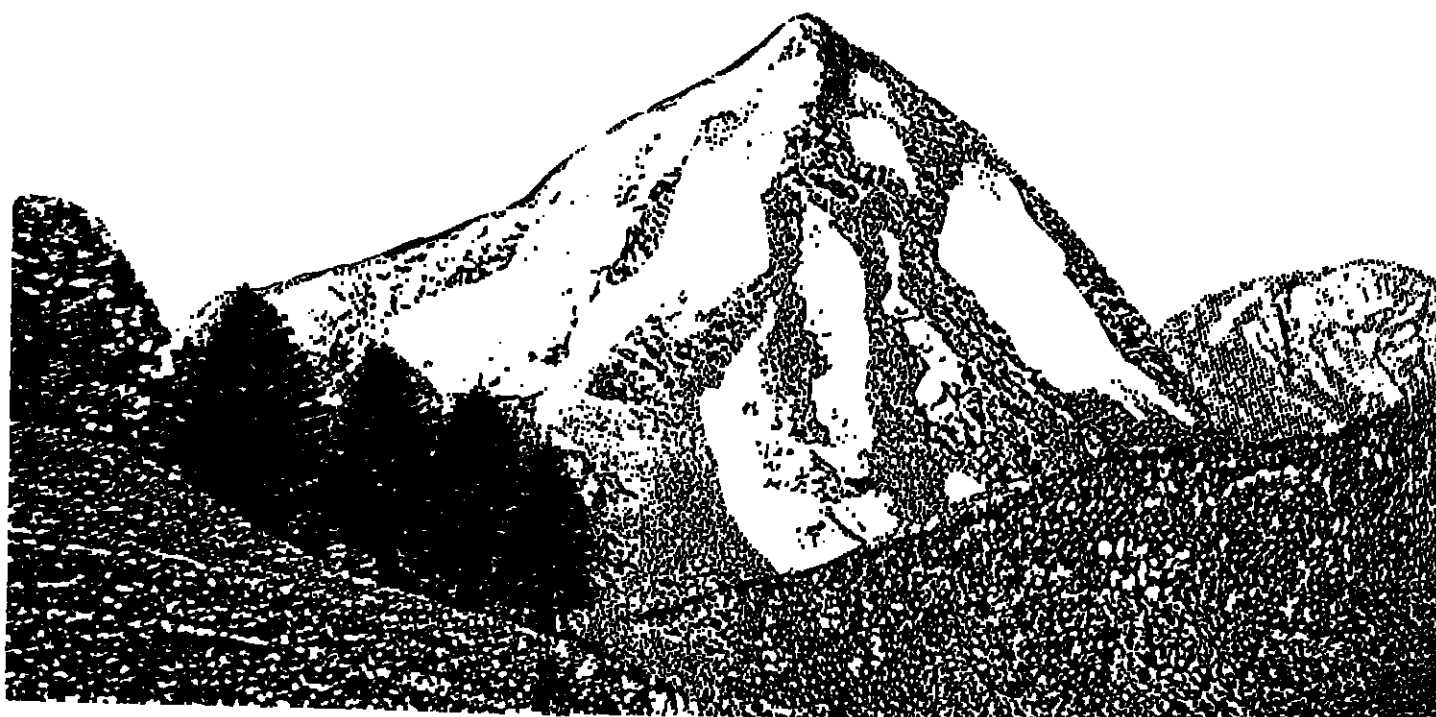
هللا من الهللا

שושן צחור פורח במצוקי
נחל כלח (שוויצריה הקטנה)
צילום: שי גינות

מזכרת
לזל

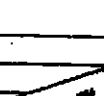
מעדי'ב

מ.י. 2

לכבוד
 שותפו
 ת.ד. 3511, תל-אביב 61034
 מנ לשלוח אלי בקודם האפשרי את חוברת
 SUMMER BESTSELLER 1986

שם _____
 כתובת _____
 עיר _____
 מיקוד _____

דירות נוסט מקסימום בידה,
לחד או לכל המשפחה
 ופשה סרטיס באזורי העוטף המקסימים ביותר, עם ילדים או
 והינצל על סטיווארד מפתח במיוחד: בבקתה שווערית
 פירט טמפסית או בדרת נוסט מרווחת, מרתות בטוב טעם
 בעוידות שלמרת. רחוב: ב- disents, דירת ALLOD ל-3
 נשים 220 מייש בלבד.

חינם על גלגלים, מיוחד לישראלים
כבישי שווייטריה מלאים, טיפה מוסרפוס ומקדיה
ורשים השק נציר. אף את מרדך קינח לחוץ חורפים ומאזר,
מצאך בין תולדותי החסרתה של בדיט מוסרפוסאי הצעה מיוחדת
עובדת 200 ק"מ שלחתי. וברכב הנמצא קלטת הדרכה
עובדת למסך ברכבי שווייטריה. אף בקטגוריה A יעלה לך
96 פריש לשבוע עד מסיקטיון של 270 פריש. במכר הדגמים
למסיקטיון של 270 פריש.

יום יום שניסאיר
 10-15 דקות (חורבן ורובן הידיים) או מטוס
 AIRBUS INTERCONTINENTAL החודש ממריא יום יום
 תחילת הטיסה בשעה 7.50 (לפי שעות קיץ). בהלך את אתות
 ששלוש המהירות אתה בדרך לחיות קצת... עם תוספות.
 חסום לטובת הטיסה שלך או מלך ושלח את הולמס, חוברת -
 SUMMER BESTSELLER תשלח אליך בדואר חור.

עם חברת התעופה הלאומית של שווייץ תוכל לחגוג
אל "חקצפת" של עוגת חנוכה השווייצרית במחירים
נמוכים ביותר. לכן לפני שאתם בורח מחוקי ישראל הסואן

המספר מרעננת סאך תהרים ותאגמים, קח לידך את
 198 SUMMER BESTSELLER - חוברת האפשרויות חבלתי
 עובדות למייל בשוויצריה. תן הצעה ותגלה חמון תוספות
 ויחודות שאותן אפילו של הידי לא חביר.

בתי מלון עם יותר חברים בבתים מ"ש
בתי המלון השווייצריים מתייחס עולם הבטוח אורחי
המלון. חוק כל כך את תוכנית המהפכנית והתוחמת
השוכנתם שחבריהם שווים יותר. במלונות השווייצרי
כל תלמיד כל קומות בבתים, בערים, תרבות ו-
התורה ה- במלונות חברים יותר. שווייצרים מן ה-
D-A-W-S- 4 בבתים השווייצריים, חזר מ- 57 פריש.
מ- 3 ב- BRIGELS - 3 בבתים השווייצריים, לנת ואחרות
ה- 35 מ- פריש.

חבילות נוסט בערים או בהרים במחירי קיץ
מתח את האריות והנעלות של שטחיהן חבילות של
הימאיה כוללים: שירים מהדכים, ביקורים במרכזי קניות
חדר, מבחר תענוגות וסרטונים, אטרקציות
הקולנועיות ועוד, דוגמא: בבקשה: חבילת משפחתית
7 - ENGELBERG לילות חצי פסיון במלון 3 כוכבים, חתול
500 ש"ח

בית אוניברסיטת בריקסל
משורר "התקווה" ג' כהן.

[illegible]

מקום שנים רבות חייה תחת חלום. במאה שנה אחרי ביותו יום ח'ל אל
הוא שימוץ הבנין של התיכונת המקדור. כ"י כאן נער השור הארשון
תחת והדרום. חלום משמש הארשון לבית הגנהה תלללל דרום
בית ישרא, וסביבו מקומים מבינים שונים שימשו במידה ללמוד
שיש הדרום באר ישרא.

שער הכוהה חמה סגור, ארץ לשאלו בבית הסמוך ולבשן מחסומו
הוא את חשיו. מבט שמרבל על הכרמל יורד ללשיתיהם, וכל העתה
הו בוסתנו ימי, ימינום, בדרום ולחמיה שורד חלום יומה וימיה.

מקומות יפהפיים שבהם אפשר לבלות במרחב או בחליבה קלה.

• אל חורשת הארבעים. לחורשת ארבעים האלונים מונים מזרחה, או 'מזרח', חווים במשך החודש והחלשים

בן החרושים. ארזי תרשלים טמשים
 בשומרים חלוד חזיר דוד
 חרש תרשלים האלונים חלודים חרש
 חרש בדרים של מלכי חרש חרשים
 לעומר בנות דרשום, לא נטמו
 לכאן חרשים ערדשים
 חלודים אלונים של נשרו ולא
 נכרתו. אלונים בשומרו בשער חלוד
 ומתחת שם חרשים לבשר מיטיל חרש
 צמרת עבותות. חרשים כרתים אלון
 חרש צומח שור חרשים דקים רבים
 ונחת מוח שור חרש, חרש חלודים
 כלם חרש שומרו שור שבחבית חרש
 דם שם בריחה שחית המונות
 תפשו חרש חרש חרש חרש חרש
 חרשים ולבנים קשורים אלונים חרש
 חרש חרש חרש חרש חרש חרש חרש
 חרש חרש חרש חרש חרש חרש חרש
 חרש חרש חרש חרש חרש חרש חרש

הוא לא ידע
למה הוא עושה
הוא לא ידע
למה הוא עושה
הוא לא ידע
למה הוא עושה

[illegible]

לילים. לכן נודע שם המקום בערבית מותרקה. זהו אחד המקומות היפים בברמל.

המשך)

הכבוש הצר מתפתל בין חורשוש
של אלונים וער לציד הוא עץ
דומה. ומסיעם דר המצור במרכז
ש כן תוהים ומשם בונה את
הבצר המגור פסל דמותו אליהו
הנביא. ומול המגור - חורש טבעי
קורחתו ער שמור וצדק ביום
קור עמקו יקוועל וארץ הגליל. אליהו
הנביא מקדש להחיים. לנצרים ול-
סומכים. לפר מסווח ותיקוח, אידע
ראש הכרמל, מעל תל קישיון, אידע
תפר מעשה וסיע של אליהו המתואר
מכלים א פרק יח.

[illegible]

ל בית אוליפנט
בית התפילה הדרוזי, החילו-
שער ברזל ומאחריו בית - נד-

לזכר חללי העדה הדרוזית
שמות ישראל. אם השער נעול,
שבית הסמוך את השומר שיפ'
מו כי כאן תבויח אחת הפנויות

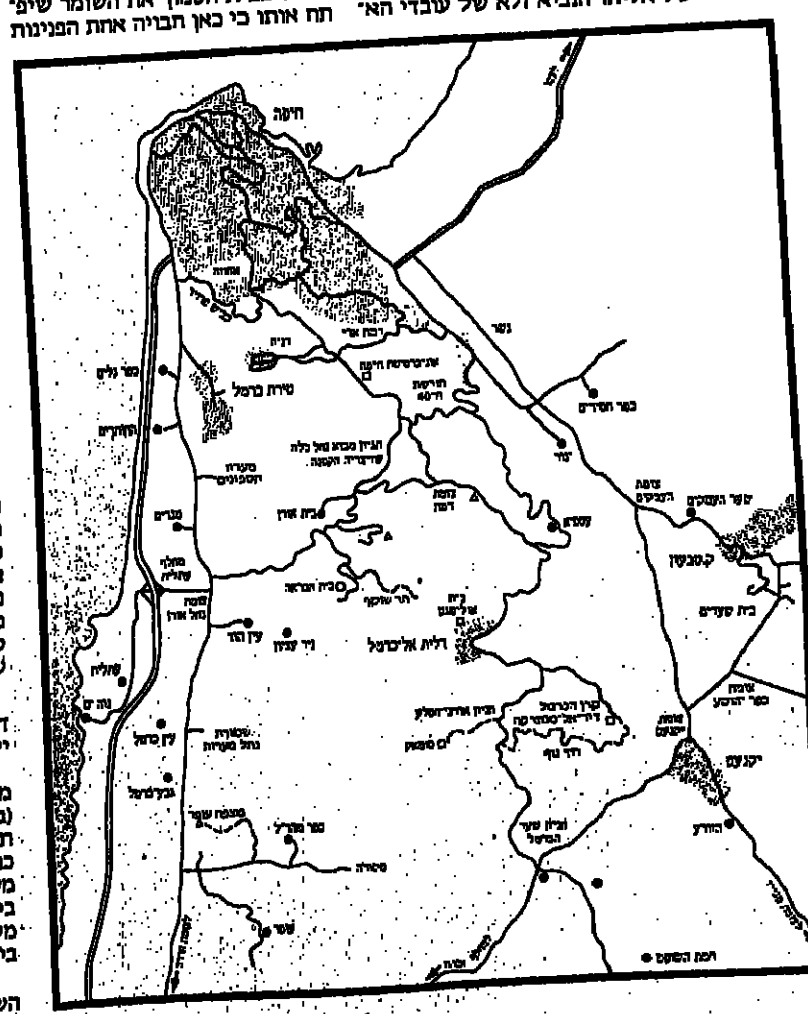
The map shows the Sea of Galilee at the top, with the Jordan River flowing along its eastern shore. To the east of the river is the Golan Heights. South of the Sea of Galilee is the town of Tiberias. Further south, near the border with Syria, is the town of Beit She'an. The map also shows the city of Haifa to the west of Beit She'an.

א. וְהָיוּ אוֹדֵי סֵלָע
ב. מִמֶּנּוּ לִבְשֵׁשׁ, וְהָיוּ דֹרֵשׁ הַמֶּנֶּה
ג. לְדֹרֹן וְנִיחָם. הַמֶּנֶּה. וְהָיוּ דֹרֵשׁ הַמֶּנֶּה
ד. מִפְּרֹא שֶׁאֵין קֵלָה לְמַעַן עֲלֵה הַכֶּסֶף
ה. שֶׁנֶּחֱדָה מִמֶּחֱמָה לְשֹׁרֵה, וְהָיוּ דֹרֵשׁ הַמֶּנֶּה
ו. שֶׁנֶּחֱדָה מִקְדֻּשֵׁי הַתְּלוּחֹת שֶׁשֶׁמֶשׁ
ז. לְהַטְעִים עֲבֹדָה. הַכֶּסֶף. לְאַחֵר קִיּוּמָה
ח. אֲחֵדִים מִמֶּנּוּ. וְהָיוּ דֹרֵשׁ הַמֶּנֶּה
ט. מִפְּרֹא. וְהָיוּ דֹרֵשׁ הַמֶּנֶּה
י. לְהַטְעִים מִכֹּחַ וְלֹא לְכָל אִיכָרָה חֵיב
יא. לְרֹחַב. אֲשֶׁר שֶׁלֹּא מִן הַלֵּוִי
יב. יִעָלֶה. וְלֹא מִכֹּחַ אֲדֻת הַלֵּוִי
יג. לְחַסְתָּהּ. מִתְּפַרְקָאוֹת. מִמֶּנּוּ
יד. שֶׁנֶּחֱדָה בְּכֶסֶף עַד שֶׁנֶּחֱדָה יִמְצָה
טו. שֶׁנֶּחֱדָה לְקֹדֶשׁ הַמֶּנֶּה
טז. שֶׁנֶּחֱדָה לְדִירוֹת הַמֶּנֶּה

[illegible]

רבים אל הכביש וממשיכים לו-
ד מעט, עד לפניה ימינה לקרן

יצאה האש שחרכה את הזבח ויהו הנביא ולא של עובדי האל קרן הכרמל - חמורקה.

إلى من الله

למה לך לקנות מכונית קטנה
כאשר באותו מחיר אתה מקבל

דייהטסו ערייד

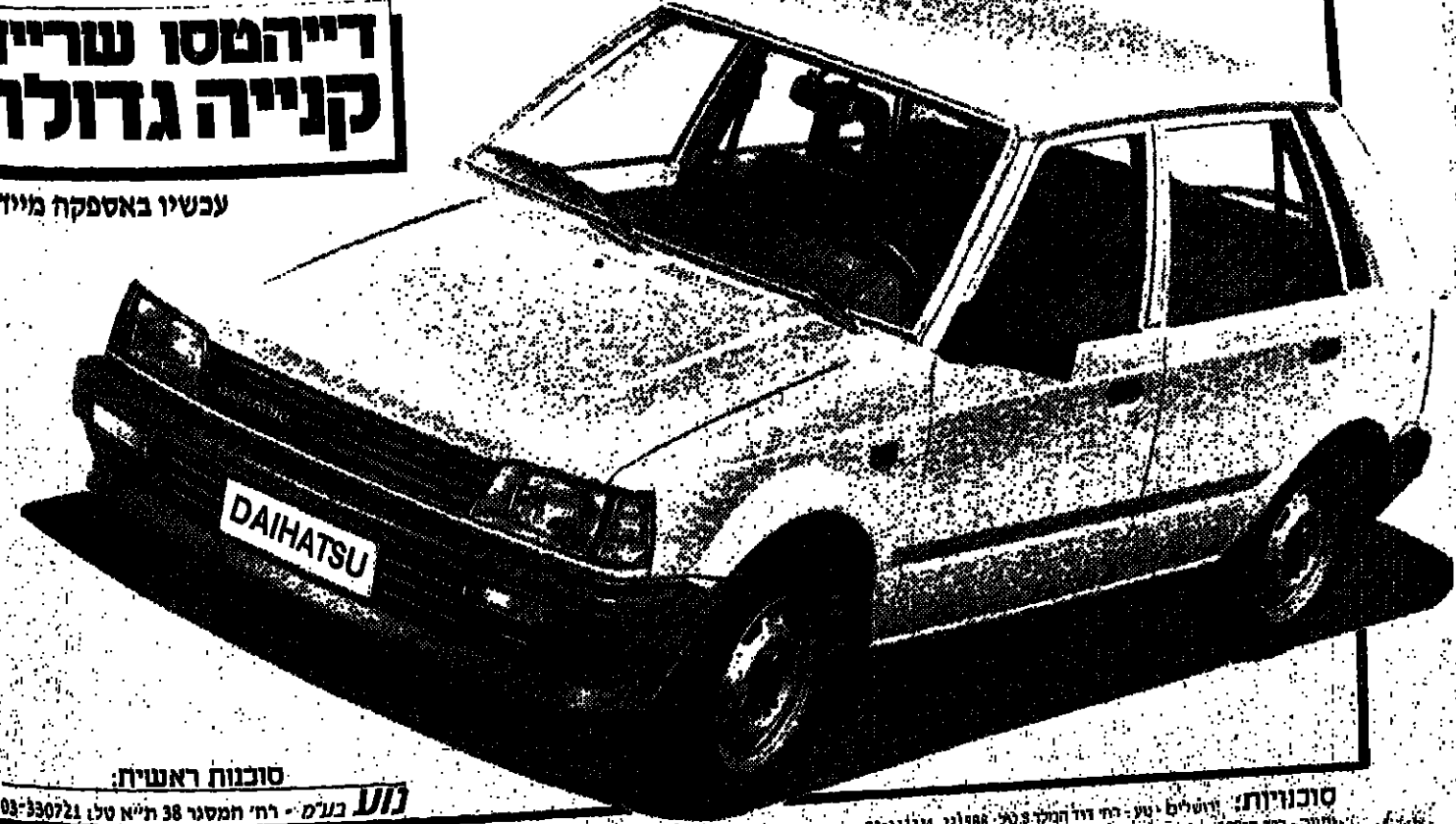
המי שר"ד
בדורדור: 4 חילוקים
5 חילוקים - נדחית
5 חילוקים - נדחית

ניתן לקבל
את כל החילוקים עם
מזון מקור

כן, זוהי דייהטסו ערייד - המכונית היחידה עם מעט 993 סמ"ק שסיומת למקור בשם הכוסר גם עם מזון וזר אוטומטי. זוהי המכונית שרכישה לה אפילו אוהדים מרובים, זוהי מכונית נדירה ששלה כמו מכונית קטנה רגילה נמכרת בקלות. חוזר אל הכותרת של המודעה. למה לך ככה? אתה יודע שיש סוכנות של דייהטסו ערייד, לא תהיה נהנה שיהיה לך סוכן למספק ולבדוק וההשקעה אתה קנית את הקניית הטובה ביותר בעוק אותה יוכל לנהל בלב שטח.

דייהטסו ערייד קנייה גדולה

עכשיו באספקה מיוחדת

סוכנויות דייהטסו: טל. 02-22324, 22188 - חיפה: טל. 04-510679, 521169 - ירושלים: טל. 02-22324, 22188 - תל אביב: טל. 03-510679, 521169 - רמת גן: טל. 03-510679, 521169 - נהריה: טל. 04-510679, 521169 - סניף לב: עזרתחן, חיפה ובירושלים גם חיסוני חלקים מקוריים.

שיפורים

משהו:

תוקם מדינה מלשונות מרודן ועד הים
לצידה של מדינת ישראל

תגיד משהו, אמר יהואש.
הללויה, אמרה רחמה.
יהואש טיפס עוד מעט למעלה.
שם, אמר, נמצא הגבול.
רחמה האהילה על עיניה. שני חיילים
ירדניים פטרול לאורך גדר המערכת.
הם נראים לי אנשים נפלאים, אמרה.
ללא ספק, הסכים מאוד יהואש. הם בני
אדם כמוני וכמוך.
עד כדי כך? התפעלה רחמה.
הוא הסתובב. ושם, הצביע, את יכולה
לראות את הכפר הערבי ביד נע? נע?
רחמה הסתובבה וראתה את אחד מפעוטי ביד
נע? נע מיישיר מבט הישר אליה, המיישירה
אליו מבט.
הוא מיישיר אלי מבט. יש לו שגאה
בעיניים, אמרה רחמה, טוב, אפשר להבין
מרוץ הם שונאים אותנו.
כמובן, רחמה, אמר יהואש.
סליחה, צעקה רחמה לעבר הילד. סלח
לנו, אמר.
יהואש הניח את ידו על כתפה של רחמה.
פה נהיה ופה ניצור, חיי חופש חיי, איך
לנסח את זה, - דרור, אמר בגוש.
רחמה, אמרה רחמה והניחה את ראשה על
כתפו. עם מועדון הסרט הטוב, כמו שתמיד
חלמו החלוצים.
בטח, התרגש יהואש.
ואת ילדינו נחנך חינוך למפתח.
בריוק.
נראה להם דקל.
ורחם.
לי.
חיסה.
שערה.
שערה זה לא יפה לבת, אמרה רחמה.
בערינות, תמצא משהו אחר. אני לא יכול
כל כך מהר, התלונן יהואש. אני אדם חושב. זה
לא בא לי ככה.
אני מקווה שבכל זאת היא תהיה
בלוגרנית, אמרה רחמה. למרות שזה יביא
לניכור עם עיריות הפיתוח. לא איכפת לי.
רחמה, גער בה יהואש.
והשאר נרשם בספרו של שורצמן, ויופיע
לאור במדע המתאים.

- את התרגיל הזה עוד תאבד את זה. כולן
מתרגלות. אולי עוד לא פגשת את הצפריר
המתאים. מחר יבוא לבאן חבר של אבא, ואיתו
יגיע גם הבן שלו, צפריר נורא מוצלח. אני רוצה
שתהיי נחמדה, זה כל מה שאני מבקש. שתהיי
נחמדה. בסדר, נסיינה רק הפעם, בשבילי.
- נו, טוב, אני אשתדל. און.

אני צופיא

שורצמן הסופר מיד הגג הגיג: אני סבור
שגם זה דבר שניתן לפתח אצלם, סבר.
בנקודה למחשבה. אמר יהואש. מתנש?
גולדה מאיר לפיתוח הפז החלוצי. זה יפה מאוד.
פז? נשכח גבריאל ביתר משמעות. הרגל
התנפנף כעוז.
יפה מאוד, אמר יהואש לגבריאל. אתה כבר
משתפר, ובאוזנו הורודה של שורצמן הוסיף:
"צריך לתת פירובק חיובי".
פז? אמר גבריאל, הוא רצה להפגות את
תשומת לב החברים למסוק השר שנחת ועשה
המון רוח.
רוח חלוצית, התפעל יהואש.
רוח צינית, הגה שורצמן, והלך לכתוב גם
את זה בספר.
השר התקרב, מיישר את חליפתו. בטעות הוא
ניגש לגבריאל. ככה לחי, אמר השר לגבריאל.
מגבריאל, איש הפז, נבצר לענות בחיבה.
השר הכניס בגבריאל ושאל: איפה
הספר הזה?
יהואש התקרב אל השר, מחייך.
יש לי עוד שני טקסים היום, אמר השר.
אנשי הסלווייה בכריכה, אמר יהואש
במורת רוח צינית.
השר ניגש לשנות פטל. חברי הקיבוץ וצוות
הסלווייה החלו עולים מן המים. השר כיחח
ואמר: אתם אמורים פז, ואני אמר יום חג הוא
לנו. עיירת הפיתוח נענע עולה על המפתח.
הוא ליבון, אמר יהואש.
אחה, אמר השר, ובכך מיהו החבר שעושה
פז?
זה נסיונו לפתור את בעיות התעסוקה
לעיריות הסביבה. המשק יתבסס על מפעל ייצור
גשם ממים ומרות, ועל עררי כבשים. ארוחת
צהרים בשותימיעושה. על כל חברי משק נענע
מוטלת החובה לנשום, לאכול, לישון ולעבוד.
מקלות לא על חשבון עבודה. בעת שירה בציבור
והקריה מותר לשנות את קצב הנשימה. וזהו.
השר צולם ונסע, עמוס רשמים ופטל.

עברו כמה ימים, יהואש הגיש לקח את
חברתו לחיים, רחמה, לסיוור. במדבר, פה
עמדנו, אמר, הרוח נשבה בפנינו, ואנחנו
ידענו, במקום הזה יצמח חור אכל כולל מעורון,
מכשיר למים קרים ולסוד, מגרשי טניס, בריכה
ומפעל.
אני חסרת מלים, התרגשה רחמה. כל כך
מרגש. לנו חלק בחטוניה.

- אני אוהבת בחולים.
- בחולים זה כבר לא צפריר. תוציא לך את
השטניות האלו מן הראש, ואני עם צפריר ידוק
כמו כל החברות שלך.
אמא, הם גם קופצים.
מה, למען השם, את רוצה שהם יעשו
בדוראי שהם קופצים? אני זוכרת שכלשהיית
בגילך דווקא אוהב את הצפרירים בגלל שהם
קופצים. מה יש לך? אני לא מכילה.
- הם רשומים.

הם הקטן שבאן הביאה לי חיילת.
שם שאקרא אני החלטה שגם אתה תקרא.
שם שאקרא, שם שאקרא, שם שאקרא.
שם לא למכור כיתון וסאר מערות מסכ'ל.

מקי משק נענע
וח קלה נשבה על המדבר צמח מול
דרחמול במשק נענע. המייסדים עמדו על
מקור פנייה סמוקות מהתרגשות.
מגמים, אמר מייסד א', אנחנו נביא את
נוש למידי.
יש בזה משהו, אמר מייסד ב', בשביל מה
נרץ פז את הנער?
בשביל החוץ, אמר מייסד א' שהלך ובכיס
את מעטו כמייסד בכיר. חתון ונוער הולך
והימים לחצו דייים וירדו מהגבעה. לאט
לאט שש הטמק מפניהם. לחיי המייסדים חזרו
למשק והרמלי, הלכן, האופייני למייסדים.

סיליות פרחו בארזים מבהיק בין שבילי
תפן של משק נענע. בכריכה השחיה השתכשו
ועז כביקני פועלי.
גנות, ביקש המייסד יהואש, לא לעשות
יש נעים.
למה? שאלו הבנות.
שן הבטון והחינוך והשיכון והרמטכ"ל
נעים היום לנסח הפתיחה ההגיגי.
הן, אמר הבנות, גלול, גלול, גלול.
על כמה התנופפו דיגלונים. יהואש האציל
על עינו, ואמר לגבריאל, מעיירת הפיתוח
השכנה אל תמשיך לעשות פז, דגלים לא נראים
טוב אלא אם כן הם מתנופפים.
בסדר, אמר גבריאל ונשם עמוק.
יום הגיגי, אמר שורצמן, מייסד ב',
לואש, הם לחצו דייים.
יום הגיגי, אמר יהואש לשורצמן.
יום הגיגי, אמר שורצמן ליהואש.
יהואש החל לענות, אבל שורצמן, מצל בידו
על עינו, ביקש סליחה והוסיף את חילופי
הדברים לספר שהוא עמד בכתיבתו. שמו של
הספר היה בסינוור התפוח הכתום.
סליחה, שאל גבריאל, משונכח כי שר
המסון מתאחר, אפשר להפסיק קצת עם הפז?
בשום פנים ואופן לא. התרגנו יהואש.
הוא רכן לשורצמן ולחש בכאב אמיתי: להם
אין רוח חלוצית.

פינת השלולית

אני לא יודעת, אמרה הנסיכה לאמא שלה.
אתם מצפים שאחתנו עם צפריר, אבל אני לא
סובלת אותם.
מה רע בצפרירים?
- הם ידוקים.
- ככה צפרירים צריכים להיות. תורח לאל
שם ידוקים.

חיים ואוהבים

הציור המקולקל או נקמת הצייר

שאלתי קשהארת"ר וסימנתי לעצמי על האצבעות כמה מכל מין. בעזרת עטקרה במטבח באירגון הקפה אורנית וצלחות עסעצות - מבצע שמחירי זה ר' מנשי טש אותי - שבעתי מאחורי את שרגא אומר, אני רוצה לצייר אותך. הוא היה היה חוק ומעשה, כך שלא הרבה זמן אמירה סתמית. לא הנבחה, בעיקר משום שהייתי סוררת ביותר הלימון לשתי התה דתתי היתה נחמה בעיקר למשימה על חט הנכון של החרוץ. אלא שהוא חזר ואמר משנה בעניין הפרטים של.

המטבח הוא טריטוריה מאוד לא מחייבת לאמירת מן הסוג הנ"ל, וזו היתה נגד בעצם השניה, עריין בגדר אמירה ולא הבעת משאלה. כמה ציירים שאני פוגשת מה ושם אמר שהם רוצים לצייר וסומכר לא יצא מזה. רק פעם: כילדה בת שתיים-שלוש, עם זוג עיניים גדולות, התפושטת שם מנוגה בפנים, יושבת בתנועה ציורנית כזו, כמו לדה מחובבת, מפנימית נערות משוחות. הצייר הוא היה בדרור, שהיום הוא כבר צייר בעל שם בטריטוריה שלו. אני הייתי נערות משוחות. הוא לא רצה אתי בגלל שם סליטלה תפוחים בידה, שמה זה יקלקל את ואני פחדתי. להוציא הנה חששתי שמה זה יקלקל את הציור. אני זוכרת כי עצרתי את שמיני כאשר עבר מן ההצצה בי - אל הכר המכוער. רק לפני שנים רכשתי את התמונה, בפריסת נאמן, מפני שבדורתי זכר לי חסר נעור. היא תלויה אצלנו בצד, כאילו לא שיכת.

אחר כך היו ציירים שחטם בלבלול לי את המה. אבל נראה לי כי לשרגא היו כוונות רציניות, כשם שהכל אצלו היה רציני עד אימה. גם מבני פניו המיוסר, עיניו הדולקות, מצני רוחו הנלחצות, ציפויים, הנפרצות החיבה והבקשת והסליחה המהירות... לא היתה זו אלא ההקדמה ועתה אני עוברת לחיבור המעשה. אני יושבת מול כן הציור שלו בדירתו, באר כמוסית רקע, אל תהיה מתוחה: הוא חוזר, אבל חוריה שלו בה טרילית, לבנה, כוהנת, כמו מעברת חלל. רק זה בלבד מבנים את הבגדים למתח. העשי הרפיה, הוא מבקש, תעשי הרפיה. מרדע אני יושבת אצלו שעות על גבי שעות באר יוצא לי מהאזניים. אבל שרגא אוחב את באר. אתריצוריים אחר אני מביאה לשם את ילדי כן חמש. שרגא רשום אותו בפחם בציצ'צ'אק, ומוסיף על הצייר. אחת, שתיים, שלוש, אני אושרושי. המם הזה שחוזר היום הרבה.

אני מתרחקת על הברכה ולא נחה לקראת סוף הישיבה האחרונה. אנחנו עריין כוברים לצלילי ויחואלי, סקלטיס, באר - תכונה שעות כל לוחות רפוייה ולשמן על פניו מין הבנה של עקבותיה

המשחקת את האינסקטואלית. שרגא מתפעל מן התוצאות. אני ארישה. עריין לא ברור לי מדוע הכבתי לשמש לו מודל לציור הוא יודע. כאשר התמונה נגמרה הוא קובע פנימה סתר עם הבעל ומפתיע אותו בציור השמן של רעייתו. הבעל שומר כסוד את רכישת התמונה ועומד להפתיע את האשה. הצייר אינו מעניק תחושה לבעלים מאוהבים. התמונה (150 ל"י) נשלפת בערב יום ההולדת ממקום סתרים ונקבעת בכותל המורח של חדר המגורים. כל מי שבא אינו יכול שלא להותקל בה. שרגא ממשיך לבדו בפחאמיות, לוחת בלתי-צפוי, להראות מיסר. עיניו בערות כאשר זרה הוא מאוין לשיחות הסלון, שותק. נראה שהוא בו לנו, לבורגנים הקטנים, אלה שאת נשותיהם הוא מצייר לצלילי באר ומפתיע בהם את הבעלים. התפרצות הרימה שלו עושת אותו אורח בלתי-מבוקש. שרגא נעלה, חוזר ושוב נעלה.

החלפת שנים מספר. סלפון בחצות: הוא הבטיח להציג בפנינו את יירותו הסובה ביותר, אשורלשעבר. הוא אינו מגיע. עוד כמה שנים העלמות. כבר יש לו. "לשעבר" אחרת. שוב סלפונים בלתי-צפויים. לפעמים אנחנו מוצאים בחיבת המכתבים שחשמו שם ללא תיווכו של הדואר וללא ציון כתובת למענה.

כשהופיע סוף-סוף, בגודל טבעי עם אשה מ. 4. נראה היה גאח כי התמונה, שרל משקפה על החרד ממקום של כבוד, אך איזה שר האש אויחנו לגלות לו את אשר אמר על הציור ציר ומורה ותיק, רואים, כך אמר, שהצייר העניק לנו שלר הרבה יותר תשומת-לב מאשר לפרצוף.

פניו של שרגא התכרכמו, חשבונו, והה תמא ענה החקפת חימה. אין משמיעים לאמן ביקורת על עבודתו. רק שברים יש להחליק לו, או לשחק. אני חושב שרגא אל הפינה - וכי מה חשבונו היה פס רציני ב... "אשתו מדינת. כלנו כה מבוזרים כלנו האהבה - והתפרצותו, התאבהנו - והתפרצותו. מה הביקור עבר בשלום. שנה אחרי.

בחור משתוללת סופת ותר, וקני העיר אשירי שסופה כזאת אינה זכרה להם. אני לבר בנית הבקל בסוף העולם. בשעה עשר בערב מצלצלים בלול. שרגא נוסף מים. עיניים מורות אימה. מספן על מקום. יש בו משה מבקש להתפרץ. להתפוצץ. אי חרדה ומחשבת את מהלכי למשה שנה יקרה מציף כום זה כאילו מתוך הרגל. סירב ב... לאר, נאח, תשמעי, בלי משחקים וכלי תהא או קשה שלר באר במיחור מירושלים בשכיל הציור. מה אמר לך הצייר הכחם הזאח שהתקן קיבל סיפור טוב יותר מהפנים של יל בחדש הבא תעריכה במודיאן ישראלי. זו את העבודות שאני רוצה לשים. תני לי את הפרטים ואחרי לך, אחרי העריכה, עם התיקונים.

לאחר רק - מבוקש בידיו. לאחר רותמים אני נושמת לרוחה. שרגא כבר מעבר לרלל. ומאז אין ציור ואין שרגא. התעוררה במודיאן ישראל לא נערה ועקבותיו נעלמו, עד אשר אני פוגשת במקרה את הפסיכיאטר המטפל בו המדות, כי שרגא מאושפ כבד חרשים רבים. כן, הם מתראים לעיתים תכופות, כן, הוא מוכן לתורך בינו בעניין התמונה, וכך אני פוגשת לבסוף את שרגא כנית קפה סקו. הוא עוסק שם חוזר, עיניים ככות, ובידו הציור הגדול שלי בעתונם. המיפוש בה לא מוצלח, עיניי, עוקצני, את הידיים שאת כוחות לך, איזה ענין יש לך בהם כמה שנאתי לבוא אליכם. "אני שוקלת כל מלה. אבל כל מה שאני אומרת מתקבל בהכרח שייטה. כמעט אני יודעת איך לסלף באדם מדופקם, גרתי, הוציא אותי. עד היום היה אני יודעת בדיק מה היתה מחלתו. והרי אנוה, הבריאים-מדינת, בה נרתיים מחלינשם, יותר מאשר מכל סוג אחר של חולים.

רק בבית, כשהסרת את העטיפה מהציור - נדהמתי לגלות את התיקון שביצע בה. הוא מוח צבע יסוד על הפנים וכך עשה אותם לחסרי-חיים בצד רשם את שמי באותיות גדולות. למה עשה לי אותו וכך היא חלילה על הקיר מכות מספרות וסות מחורה.

עוד כמה שנים חולפות. אני מגלה את שמו במסגרת שחורה. לאחר ימים מחקשר אלי בנו. באטלייה של אבא מצאתי ציור שלי. האם את מעניינת לראות אותו?

אנחנו קובעים מפגש בבית, אך ברע שאני פותחת את הדלת בפניו הוא נראה מאוכזב, לא, זו לא את בציון. אבל שמך היה רשום על הציור... האם ידוע לך על חמי אחרי: זו היתה אות העבודות האחרונות של אבא. מצאנו אותו מטל ללא רוחניים בקרבת הטלפון. נכראה. שניסה להודיע עזרה. היה לו חוקי לב.

אני מראה לכן את הציור המשופץ: מקולקל המשקף אינו בסלון. עכשיו אי יודעת מדוע דא שרגא לקלקל את הציור. כך מרר חשבונו עמנו, עם תכונה שהיא רצויה-לרעה בה החברה המדעית, שבה מנישים תה או קפה בסלף חרשית ומן שרגא מקל גם תוספת עוגה שוקולר. הוא שגא את הפקידו כצייר-חצר.

אך די צור

WARNER HOME VIDEO

ההתחלה העשירית בוידיאו

החלק הראשון 1986

★ על חבל מתוח ★ יחפיות במלכות ★ דומקים את המאמה ★ גשם סגול ★ הביאו את ראשו של אלפרד גארסיה ★ לבבות טולנים ★ השחר האדום ★ חטיבת גרמלנים ★ חגיגה במשטרה ★ העולם למי נאמר ★ מסבוב לעולם ב-80 יום ★ חמישה ימים בקיץ ★ עיר לוהטת ★ מושע בשרות החוק ★ חזיו ורעם ★ מפקח מקלסקי ★ החוק הוא אני ★ הסוף ★ רצח בעיניים ★ המתופפת הקטנה ★ מעבר לרחוב 110 ★ שוד שנות חשמונים ★ במעגל הכסף ★ המכה הגדולה ★ העלמות הכספות בשוויץ ★ ועוד כ-300 סרטים אמריקניים מובחרים של "וורנר", "היוניטד ארטיסטס"

החלק הראשון 1986

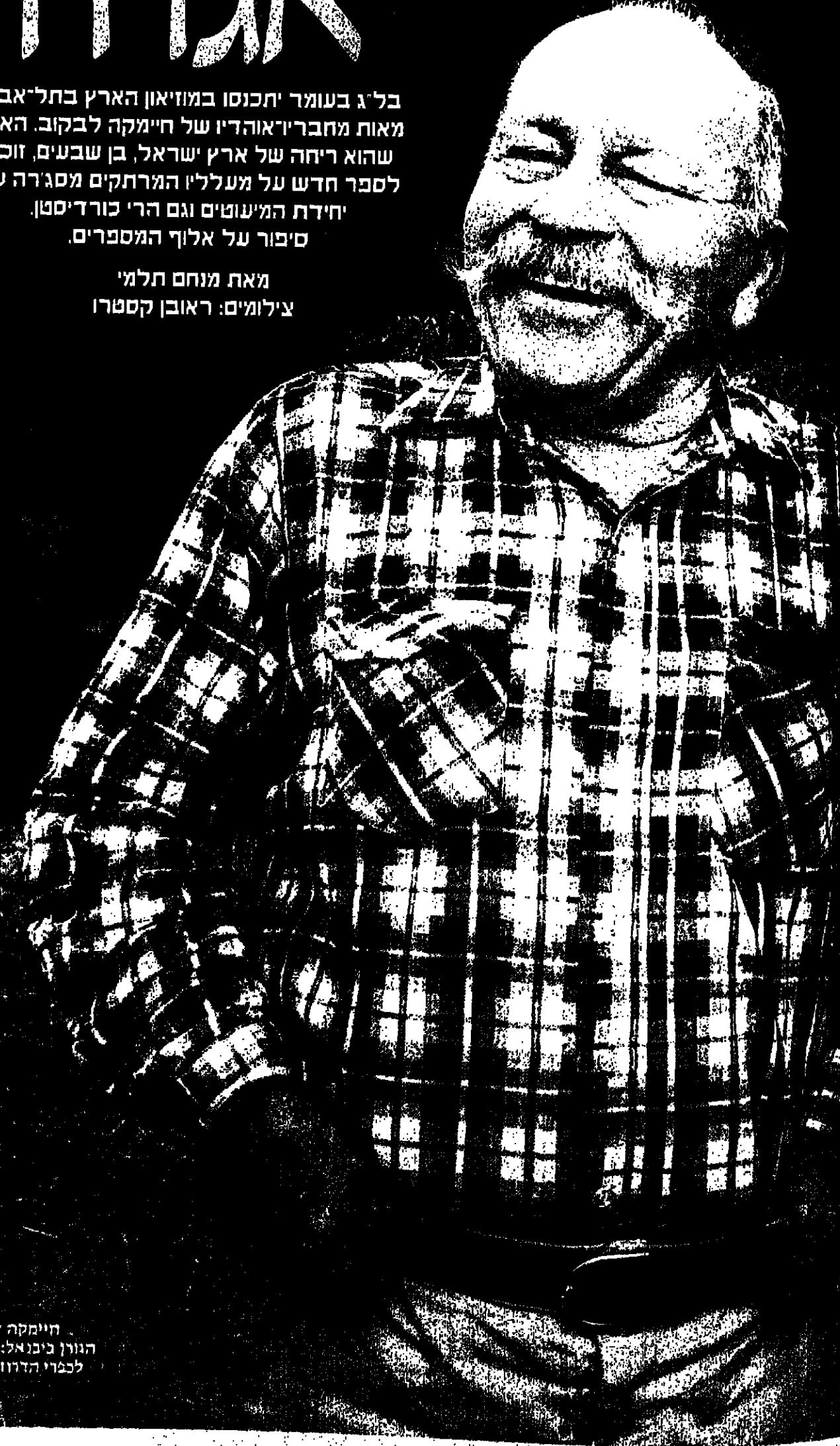
החלק הראשון 1986

החלק הראשון 1986

אגדה

בליג בעומר יתכנסו במוזיאון הארץ בתל-אביב מאות מחברי-אגדה של חיימקה לבקוב. האיש, שהוא ריחה של ארץ ישראל, בן שבעים, זוכה לספר חדש על מעלליו המרתקים מסגרה עד 'חידת המיטות' וגם הר' כורדיסטן. סיפור על אלוף המספרים.

מאת מנחם תלמי
צילומים: ראובן קסטרו

חיימקה לבקוב ליד הוורן כינאל: מהפזורים לכפרי הדורות בלבנון.

חיימקה לבקוב

בארם כבר כמה שנים טובות במסיה. או תעזבו אותו קצת בשקט. אבל, לא, כל פעם נזכרים בו, אומרים לו: חיימקה, בחיאת עיוואק, בא לאיה שהשנתונים, חיים את הענין, או הוא בא וזכרים וחזרו למסיה שלו. הנבואה לא וק, בכלל לא, אבל עד שהוא מספיק לחזק למעמד המורחח של פנסיונר, ומתחיל לתנות מסמ, שוב באים וטורדים אותו במנוחתו. אילו היו לנו חומות בארץ חזו, ואילו בחומות היו שערם שדרם באים אל העיר ויוצאים ממנה, אולי היו מציבים שם כודס כבוד הדורו וזוהו, וביום טוב מושיבים עליה את חיימקה שיספר למתקבלים את סיפוריו, שהם סיפורי ארץ-ישראל, ושמהו, מעללי בניה ושומרה.

אבל אין חומות ואין שערם, או תחליטו לעשות ספר גדול, עם שגשג של סיפורים, עם ציורים של חיים טופל, בשבעי חבא, באישהו יום, עושים לו גם עצרת חוקרה, שיבאו אליה מאות מכירים ומקרים, מה מאות - אלמיתו יהיו עם חיילים אפרים ושכנים ואלפים וכו' תחילת יחידים ודוים וצדקסים ובדואים - כולם חלק בלתי נפרד מההיסטוריה שלו, מהחוויה שלו, מהפולקלור שלו. כולם שחקנים ראשים, שחקני מישנה וניצבים בתיאטרון הפרע הנמלא חזו ששמו ארץ-ישראל, את רעיון הספר חזו, לפני שנים, קצין מדיעין מצה"ל, שלימים חל לאקדמיה והפך לחסר חזו, לפני שנים, קצין מחסלוקה לוגיסטית של אוניברסיטת ת"א, שמואלי חלה וחלק לעולמו בטרם תוציא את רעיון מן הכוח אל הפועל. את המשמח חזים ויאל מסמ, לספר, בהוצאת משרד החינוך, קוראים, שלום על הרגבים - סיפורם של חיימקה לבקוב וחביריו.

שם טוב חיימקה לבקוב וחביריו, מפני שחיימקה בלי "חביריו" זה לא חיימקה, זה כמו לצייר עץ בלי ענפים, בלי ענפים, בלי ענפים. חיימקה וחביריו" זו תמונה מצב אמיתית, חקיישימה אחת, שהיו מי כמו חיימקה איש-ימים להתרועע. כולם היו חביריו של חיימקה, לאורך הדרך הארוכה משהות יבוא, דרך פלוגת הלילה של וינגייט (אני הייתי מראשוני המצגיים והאחרוני המשתחררים), קרבת מלח במלחמת העצמאות וגיוס הצדקסים לצה"ל, ומיבצעי מדיעין עלומים עד הרי כורדיסטן וחזי השוף, יחידים וערבים, דרוזים וצדקסים - כולם אהבו אותו, את מה שהוא מייצג ואת מה שסיפר בלשון המיוחדת, שהיא, איך לחגוד, עבירה גלילה, מתבלת במינעדים וחיונונים של המוח.

הסיפורים שמספר הספר על חיימקה וחביריו וסביבתם חושמת אירועים - דור שלם של אנשי מעש מופלאים - מניעים עד לקרבת מלח ועד למגוי חיימקה כמפקד יחידת הצדקסים, אבל בשלילה לא נוסדה מדינת היהודים ובשלילה לא חמו מעלליו של חיימקה לבקוב. הסיפורים חושמים ומשכים, או יושבים לתוך הלילה לשמוע אותם, מחזיקים ספולולי קפה שחור באצבעותיהם, מאוינים בשקיקה, מחייכים בהנאה, חיימקה לא מדבר מלים, הוא מדבר צבע ומוסיקה. הוא לא מדבר על אחרים, הוא משחק אותם. מדבר על דברים שהיו, חלפו, חמו ואחר רואה אותם מתרחשים לפני עיניו. וחבל מתבל באגדות ובמשלים, בלשון האוטוטית של האירוע, אולם אתה מקבל אחד מקרא ואחד תרגום, ואיש אתו מתמחה ולא נאמר ולא נשחק. כי חיימקה הוא אלוף המספרים, המבשל את אירועיו ולא נאמר ולא נשחק. כי חיימקה ובגישם לארחיו כשטעמם מפלא ומרוע, חזים רב מחשדה, תן אותו בידו, הוא ימנע אותם, ירחיק בו, חזיון הספר לך סיפור, קטוף שיכולת והוא יכול, אותם בין אצבעותיו, יחיד וספר לך אגדה, השמק צוית מס והוא יחיד, ישלוף לך בו במקום סיפור פרשים מרוק מן הימים חזם, לפני חית הלימים, (חמשך בעמוד הבא)

חזי ס' אל

כשברר שמועם על גבול של סוס, עט רבוב תעוק אלסונית באוכך, היה משאת
החלום של גירותו שחלום הבדוקות מסובך
1958, ש' שב עבר מילות ושוריות ובהבניה, תיעה עת פרישה של
הייחיקה למלמלת עשירות המושך בבחי' את תקדוניתו האחרונה של
החמך במכמד הימיונית ובתקדירם אחרים. את עידו עיסקו
האחרות הוא מוצא כקצין הכסחון של ציוני חסד אולדזשניח, חילת,
שכמעט למעם. ו'ולפ'ס' אותו חסד משויחם ממלכותו חילת,
האחרות במסורת אלה הוא עמיל אל הארץ חיוני הבהנה, והספיק
הואלדו עור סיפורם. השנים קרבתן עת פרישהו חסד ה'ולפ'ס' מיעה-
עוד מטרם משקם הבהנה חסד נצמז חילת עשירות חסד ה'ולפ'ס' מיעה-
חיונים, וכבר באים אלו ואחרים יאללה חייקה, ולבש את המדים, תבוא

ם הולכים אל כפר של אבשרא, שווא מכוני העליון
 וזרועותיה הוחיל על העדה הדורות בלבנו, באסל על ארמונו
 מכיסים אותם לשכנתו בקושרי מזהל של האש
 חזק. ויחזקו נפשו לאשונה עס עם אחריו בלע
 מכות קול כל הירוד כל מדרותיו, כחול, מדרות
 דבר וימוס ורבה, מערערים שניזחיו שחורחור, הצדדים
 בדרם במשילי הידועים וברכיהם שלעלם אל וכל למשך
 הידועים אש על קוקן במשילי הידועים וברכיהם
 ויכניס על מישור כלבדוקן נדרות כל העת
 שווא מרל, עס שווא מרס אל דאמנו: ועכשיו, אחריו
 מכלל לו מי מבט הירוד מהוודו...

מלחמת העולם השנייה

ה

שתייתם תכנסת נאך בצד תעוסתם היו חמאתם

בשלם הראשונה שלחמתי דרוזים בצ"ל הורשו לבצע פשיטה מלכ
היה להם נהג, בהמשך התגלל אותם בצ"ל הימיקה ואנשי יחידתו, ושל
לדעתו לנשות על שוב בדואו שישוב מן יתר, בדווה הר חבוש ושל
למנון דרז, אנשים מחבשם הסתגנו לשלש ארועו ובוציעו משלשה
ימקה ולחמתי הדרוזים, כשחבשם וידו ידו קטמ'תה ימיקהל קטל
היה זה תחבול ביוצא את אשר חולל עריות בצע, ושבו ודרזו לחמתי
שוכמיהם ביוצא את אשר חולל עריות בצע, ושבו ודרזו לחמתי
ואנש היחידה לחמתי כמליהם חזר חזרה קצת אנש, שיהיה מן לשל
היחידה לחמתי כמליהם חזר חזרה קצת אנש, שיהיה מן לשל
קוב, אנו קבל מרבי כי למי לצפות מן לצוות לשל פשיטה שוב
היחידה את השעלה. מן צוות, מן לחתקה, את השעלה, רמי יחידה חסן
תהמישם. במדינה יתר המון יתר בקיאות, בממית קטנות. חסן
היה ידא. המלעה במכר'ל ידעיהם שחזרה ארעה לה רע שעות ופון
מ ב מן רע שעות רע שעות רע שעות רע שעות רע שעות רע שעות
המון שוכמיהם מן רע שעות רע שעות רע שעות רע שעות רע שעות
המון שוכמיהם מן רע שעות רע שעות רע שעות רע שעות רע שעות

ימי תמסע בעולם שכולו ערבי. השוחדות הממוכנות תהנו. מן על מוח

ים ומאחלי חבדואים, צורפו גם כמה בתורים מחסלח"ת. את חשן -

... ..

לא קשר עם אותה כירה ולא תודות לכבדי בקר וצאן, זוכה איסמעאיל

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 278: 1039-1044.

555 1st Avenue South
Birmingham, AL 35203
205/944-2222

החמזה בולח החחלה להכין עצמה לתמילה. חיימ'קה נשאר יושב במקומו.

לצאת מחוצה ולראש דור של מוֹרֵבִים. מיתתו זו הפעם הראשונה בחייו

אשר נצטוו ליהנות מהעולם הזה ומההבטחה של השמיים.

רזיאל ממש

מחלקת המחקר והפיתוח

Journal of Management Studies, 36(7), 809–826.

1. *Journal of Management Studies*, 1997, 34, 1, 1-14.

100

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

עם איסמעיל קבאלו: שניהם נזכרו בלילה שחצה את הגבול עם כלחו.

[illegible]

1. *Journal of Management Studies*, 1997, 34, 1, 1-14.

וזה אחד התסנה הימקה לארגן מיפוש בין השונים. בנותיים חלה הערבי ומיו

בליילה חיו יריות, סיפור הערבי החלוש והמוגש או ש-טחור. גיליון דמות

עכשיו אני מבקש ממך תשובה. אחרי זמן מה חזרתי למקום גליל עם חיללים יורדים.

ממקומו. **נחל ים הנזר שלום. המלשתינאים. תמיד בין המטיש והסדר...**

לֵב לְחַמְלֶלָה. וּבְשֵׁיטָן צִוּוּהָ הָאֵל. וְאֵיךְ רֹצֵה שְׂתַגְלַח כָּל יוֹם. אֵת דִּינֵי

המציבה, להגישו לחוץ לשפתיים הפעורות, לצבוט נוח מן הבשר המהביל

מבנות מאליהן.

... ..

אופנה מאת יהודית חנוך

שפרים התלבשה על הג'ינס, כבר היה ברור שהבגדים האופייניים לריס-הויי-מכונסים, שהיו לבגדי הכיפוש של האופנה, פוטו טוב מקום טוב באמצע האופנה. הראשון שממשך שוב למעלה את הג'ינס, היה קרל לגרפלד, שעושה זה כמה שנים את הבגדים של שאנל. הוא הציג הליפות עשירות ג'ינס, שעלותן כמה אלפי דולרים. בית שאנל, מבצר השמירות והבונטון הפריסאי, נתן את הרמז שהג'ינס הם "איך", אבל מי שעשה להם ניתוח פלסטי היה אודין עלייה, הבוכב הכינצ'ז של האופנה, שהצמיד את הג'ינס לגוף, לא במכנסים, אלא בשמלות, עם רוכסנים לכל האורך. שאפשר יהיה להשתחל לתוכם. הוא התעלם מהג'ינס הכחולים והקלסיים והמציא את הג'ינס השחור.

מחודשים הבאים יילך הג'ינס גם לים. כל הצינים של בגדיהם כללו כמה רגמים עשויים מלייקרה-ג'ינס, שלא רק צבועים בתכלת-אפור, אלא יש להם מרקם קצת מחוספס ורדוד כמו ג'ינס. הם קישטו אותם בתפרים בולטים וגם באביזרים נוצצות.

הג'ינס הנגיש, העשיר משילוב של חוטים סינתטיים וכותנה - לא יישאר רק על החוף, הוא אומץ גם על ידי יצרני המכנסיים, שעשו מהם מכנסים-קפרי, צמודים לגוף, ומסתיימים הרבה לפני הקרסוליים. אגב, מכנסים-קפרי זה היה השם שלהם בשנות המישים, כי אז נחשבו, כמכנסים, לשעות של חופש ונופש וקפרי, הצמידה או כנראה ברמדי גם של האנשים שעושים אופנה, במקום רחוק ואקוטי - ולא כאמריקאית חזירה משופשפת. עכשיו אולי ימצאו להם שם חדש.

הג'ינס משמש גם רקע ליצירות אמנות. עכשיו מציירים עליו ככתמים שמזכירים את מבתי-המסכולוגיה של רודר, מלבנים אותו ומקשקשים, צובים אותו בכתמים רמוי חותכים ומקדים בגסות.

מי שלא אוהב את האמירות של הג'ינס, אולי יאהב את השילוב עם טל-איים של הצבעים הכינצ'ז של קרן זה - כחום וצהוב וירוק וכחול כבדים שחלקם עשוי ג'ינס וחלקם - מריקו ואי ריג צבעוני.

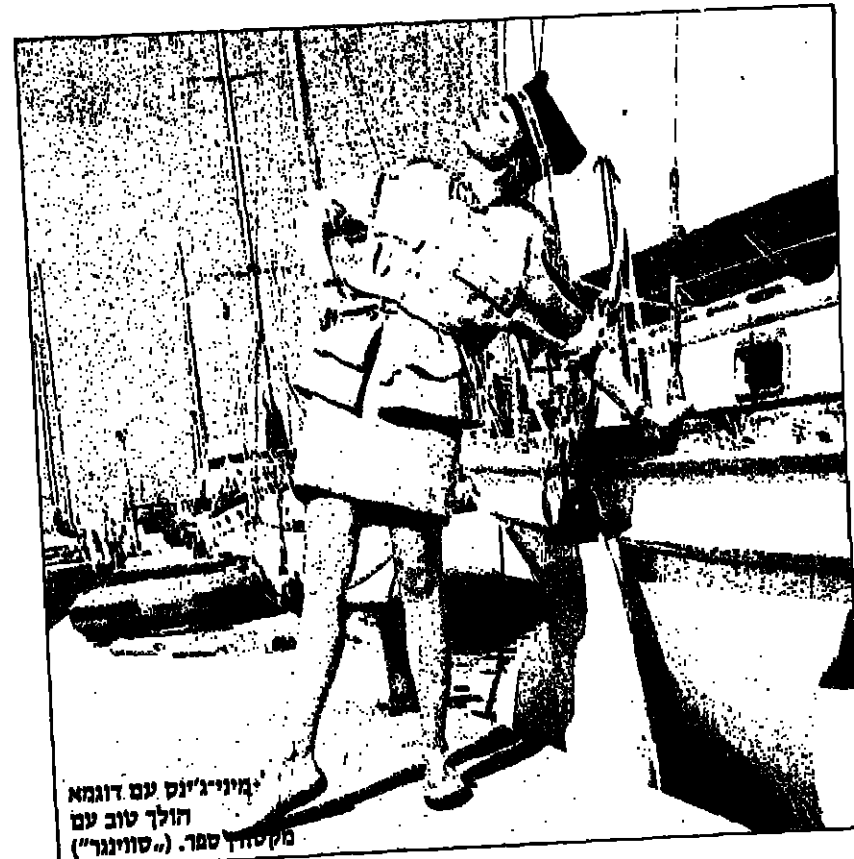
בין כל החידושים, עדיין שמור מקום טוב לג'ינס הקלטיים והצרים, עם תפרים ועם או בלי קישוטים וטלאים מעור - אם כי רי קשה למצוא בארץ ג'ינס קלטיים, פשוטים מאו נעלמו מה שוק "לויס" של "אתא" - "גלי" של "פולגה" התחלפו ב"קרה". אם אתם מבולבלים ומחפשים בגד שאפשר להשיג יד וללבוש, בלי לחשוב פעמים - לכו על ג'ינס נקי, מצוואר וקרסוליים, לא רק במכנסים, אלא בחולצות גדולות שעשויות משבירי בגד וזמרים של ג'ינס בתכלת-אפור - ויש היצע יפה של חולצות כאלה, בחנויות. המראה השלם בג'ינס יש בו משהו נקי וקלטי - רקע שאפשר לקשט, בחנויות מעניינות. עדיין, מטפחת על הצוואר לבגדי ג'ינס יש עדיין תרומות הכינצ'ז, רח, שגם וקנים יכולים ללבוש, בלי להראות מצחיקים.

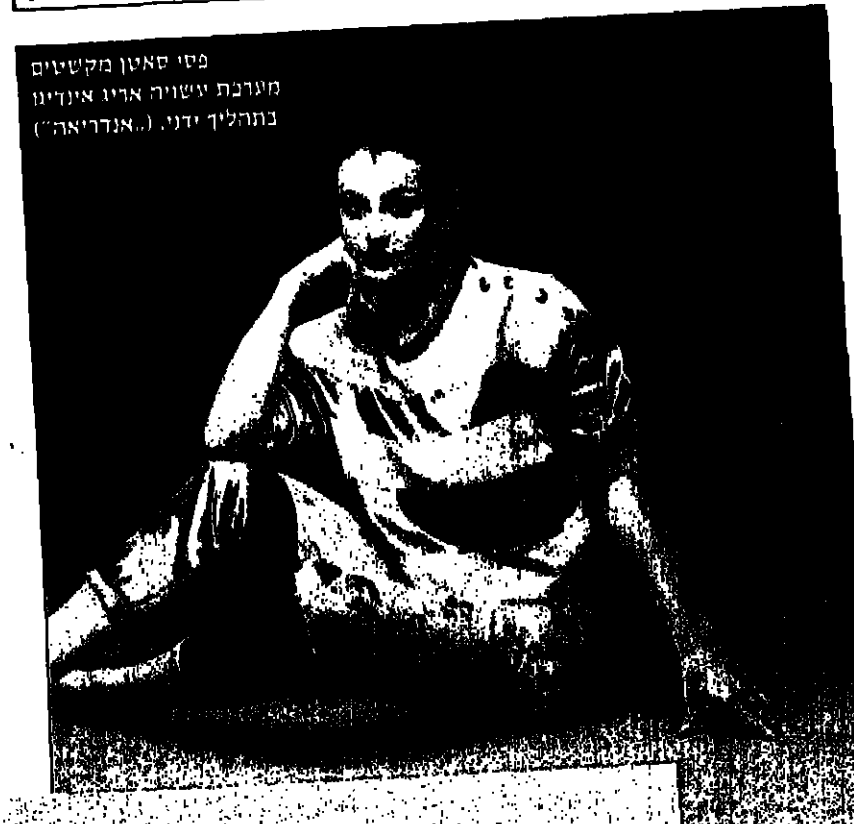
לשמרנים, ג'ינס כמעט קלאסי, צמוד במכנסים, וחולצה גדולה. (בקרדיי)

עוד פעם ג'ינס

39 סלובקו

מיוז-ג'ינס עם דוגמא חולצת טוב עם מל-סלוד סמו. (סווינגר)

גם בפאריס נכעו והחזירו את הג'ינס לאופנה. הוסיפו לו כתמי-צבע אומנותיים, רוכסנים, מריחות צבע, טלאים ועדיין מלך בגדי-היום-יום. הג'ינס האפרפר הגיע גם לחוף הים בגישהאות שונות. בקיצור - הג'ינס חי וקיים, עדיין צעיר וחלי חשוב - נוח.

38 סלובקו

סלובקו

מסטי וואליום

ירושלים '86

מסטי וואליום

המסטי וואליום הישראלי
נפתח היום בירושלים.
מייקל קולק חילף את
המסטי וואליום באירוע
חגיגי גם הקהל,
המארחים בשנה
החדשה, כבר לא מצפה
יותר מדי. ייתכן
ואתה הרבה לזרקת,
אלהם ואוונגארד ישראלי.
היו המרדב לבוספניס
לא תשלו.

1. "קאבוקי מדיח" - גרסה אמריקאית של
2. דיאטרוני ויטמן מספרד בערב חוקרת לזרקת.
3. אלס דורכר. בחלל זמן" - מחול מיסולו.
4. התנועתיות של המועל, ריקוד הנועה וצבע.

הפרסומאים - נראה את טרי קולק היום
231 במאי בשעה שלוש ושלשים אחר
הצהריים משתלשל בחבלים מן הגג של
תיאטרון ירושלים אל הקרקע כדי
לתחוך שם את סרט הפתיחה. הלככות
ירערו מחרה מהולה בחגיגות
ופסטיבאל ישראל ירושלים תשמ"ז -
ייצא לדרך.

אנכי אין בכך שום חידוש: כבר
קראנו על מלך תנ"כי מסיים שכר
בזחכות ירושלים להנאת נתיניו.
הרבה ציפיות תלו בשני
הפסטיבאלים הקודמים, ורובן לא
התגשמו. לא רק מנח הנש הפרטי היה
גרול, גם הזר בכיס הציבורי הלך ורחב.
השנה החליפו מנהל אמנותי והדריצו
פרופיל. לא מנכנסים בשמות מהממים
ולא מבטיחים הצגות חצופות. חוה. אם
כשנים שעברו שם המשחק היה החול
בשם, וההפתעה היתה חלק מן ההנאה,
השנה יש לנו פסטיבאל רק גיוריה, דל
סקלוריות פיקטיות המאכזב מן האגף
של שפלת החוף. חלק מן ההפקות
מיבאות בשיתוף עם אמרגנים
ותלמידיהם.

ההרגשה הכללית השנה, גם בקרב
היות פסטיבאלים שחרי מדי תרבותי,
היא שהפרסומא רחוק מלהחליב. וו
כנראה גם ההרגשה הרווחת בקרב קוני
הכרטיסים, כי לאחר גל ההתלהבות
ראשו, חלה האטה. ההמונים העצלים
ההוהרים מן השפלה הגיעו כנראה
למסקנה, שכדאי לזכות למופעים
הטובים מעבר לפינת שער הגיא.
מרוע כדאי אם כן לטרוח ולנסוע
עד ירושלים וזוהקת איזו שאלה תראו
לי עיר יותר יפה ממנה, בעיקר בעונה
זאת, ובעיקר מנקודת התצפית של
מרססת הסגנון לעת לילה חומת
ירושלים המוארת משקיעה על גיא
בחדונו החדר באור יקרות. ויש מופע
אור ללא קול יפה מהו זה גם ש"אגד
הקצה קו אוטובוס מיוחד מן התחנה
המרכזית בתל-אביב עד לתיאטרון
ירושלים, שם יתרכזו רוב המופעים
בקומפלקס ובהאלמות שנתנו השנה.
יהיו גם כמה ציפיות שלא ישובו
עד לעולם, האלי טוב שלא ישובו אנכי
הברבורים בבירכת השולטן, למשל.
תאזר לבם, בברור אנכי ציפי, שהדגל
לבמה האומרת של סולרס, וולס,
מרוסיה בבירכת שולטן תורכי. בגלל
המיקום, לא ברור אם גם הוצגות תהיה
לשביעות רצון הצופים.

לעומת זאת, יהיה שיתוף תרשעמי
של "התרנגולים" הבלתי-נשכחים,
המופע "בוכים שרים תרנגולים", שימו
לב לשמות. הבוכים: ריטו, רמי
קליינשטיין, עפרה חזה, שלמה ארצי,
יהודי אשדות, מאיר בנאי ונורית גלרין.
אם לא הגיעו לירושלים, לא נורא.
הסקולריות תצלם אותן לחבנות, וזאת
האריך עם אהוד מנור. גם המופע "א
מלה מבוסס על ציוריו מיוחד במינו
החבנות. הלאומית במסגרתה משי
אשרי עד צמית אשיא
והם גם ציורים נלחם שגורמים
בין מקומות לאנשים, למשל, מרחק

הקונצרטים בכנסיית דורמיציון: שם
יתארחו בין השאר זמרים מארגנטינה,
שיפתחו כל מופע בתהלוכה דתית,
וזמרים מצרפת המתמחים במוסיקה
נוצרית עתיקה ואנסמבל קולי מגרמניה
שיבצע את המתואוס פאסיון של באר
ששתי גירסאות, אחת בלא השמטת
הקטעים האנטישמיים. צפו להפגנות!
ואילו במגרל דור יעלו 22 זמרים
מארצות הברית את "גניאל בגוב
האריז", ריאמה מוסיקלית מן המאה
ה-12. צפיתי בהם בווידיאו ולא
התלהבתי, אולי מפני שהמוסיקה
העתיקה נשמעה כאזני המפונקות י
מונטיסני, כמו תעווכת של זמרת חונם
עם מוסיקה ביואנטית. אבל ייתכן
שהביצוע במגרל דור יתן ליצירה
תנופה.

גב, לשראת הכוכב ראיתי
שבעה סרטוני וידיאו, אך
אין דומה מראה וידיאו
למראה עיניים. לכן, כדאי
לאכול את כל נבואותי עם
קדם מלה.

במוסיקה מעטות ההפתעות, כי
השמות הידועים מבטיחים גדולות:
רבעיית גוארני, דאן פייר רטפאל,
גארי ברומי, צ'יק קוריא
בתחום התיאטרון מצפים לאורחים
טולנלים, ספרדים גרמנים ואמריקנים.
יהיו לא מעט דברים ששונים צפייה, אם
כי חלקם הגדול יוצג גם מחוץ
לירושלים. רמליקה של שינה בביצוע
מקומי, מופה של אירופה של
יושניבסקי הפולני, "ירמה" ככיכוב
גוריה אספרס הספרדית, "מבעד לעלים"
בביצוע תיאטרון "מאבו מינס" מארצות
הברית.

לא ראיתי סרטון וידיאו של
לעלים, אבל קראתי תקציר של
המערכה הראשונה שני גיבוריה הם שני
גרמנים נגר ואשה בני 40-50, המועדים
את לבם בחדר האחורי של איטליה
השייר לאשה. אחר כך מוציא הגבר
מכיסו מגוין פורנוגרפי. חוך התבוננות
מעבר לסמלית שאלת האשה את עצמה
אם תרוננותו הן זנות. אחר כך היא
פרשטת את בגדיה. הוא מפשיל את
מכנסיו, והם מקיימים יחסי מין על הספה
כשהכלב נובח בהיסטריה המחזר הוא
פנץ קטאכר קדיץ (93). הפחד והנודע
במחזאי גרמניה המערבית והם הביטוי
מונדר על ידי המבקרים האמריקנים
בהיפרידיליסטי, והשאלה שלי היא
לא רק איך יודע הכלב מתי לנבוח
בהיסטריה, אלא גם כיצד ייראה כל
המעמד הזה בבימוי ההיפרידיליסטי,
מעל במת האודיטוריום הירושלמי. אנכי
לקריוץ, שיגיע ארצה באורח
הפסטיבול, וז תהיה צפייה החבוכה
בתיאטרון מאבו מינס. שלטונות
ארצות הברית לא אישרו עד כה את
כניסתו לאמריקה בשל השקפותיו
הקסמוניסטיות.

אחד הפרויקטים שאינם מתחילים
עד איש בעד שההפקות המקומיות
שואפות להיות אוראנגיניות: לכל מחיל

ולכן משילות מעל עצמן את תור ההיכר
המקומיים, מזכירים לנו דווקא המופעים
המיוכאים את ההחלטות הפולניות, למשל
השואה והקשר התרבותי עם היהודים
מדרה ביצירותיהם של טריאוש קנטור,
שכירי כאן לפני כחצי שנה והוא חוזר
ברמליקה של יוחי שינה מופע שהוא
שילוב של תצוגה מוויאנית עם הצגת
תיאטרון. שינה, פולני לא יהודי, היה
בנעוריו אסיר באושוויץ ובסטרלינגה.
רמליקה שלו בעדה עד כה חמישה
גלגולים, וכולם מתאה נמרצת נגד
הסרור והמלחמות הגיונה מוכרונות
אישיים. את הגרסה הנוכחית, המבוצעת
בשיתוף עם תיאטרון הבימה, הוא עיכר
בעקבות שיחות עם ניצולים ממחנות
ההשמדה אצל טריאוש קנטור ראיו
חלמדי חדר יהודיים בעירה פולנית
נימים שלפני המלחמה. כ-סופה של
אירופה אין מפסיקים לקרוא בשמם של
בוציון שולץ ושל משה'ה הלפרין, של
קוינה רבורה וקוינה דקנה. זהו מופע
סרתק, עד כמה שצפייה בידיוא עשייה
למסור אותו בצורה נאמנה, העשיר בקצב
מסחרר, מערכ בלי לעשות חשבון
סגנונות של קיקס, קברס, תיאטרון
בוכות ומה לא. כין השאר מופיעים בו
האשה הגבוהה ביותר במולין (1.92 מ'),
שהיא דוקת במקצועה, והגמר הקטן
ביותר בארץ וו. לקראת סוף המופע
מועלית לבמה גם שהקנית בלונדינית
בעלת חזה ענקי, הנחשף לראווה בירי
המנחים.

חזה מרשימה, מצפייה
בוידאו, "נקבוק מריאה",
גירסה מארצות הברית
בסגנון התיאטרון היפאני
לטרנדית היוונית הנודעת.
היוונים חסו על הצופים ולא
הראו את רצח התנוקות של מריאה על
הכמה, אלא העריפו להמוות אותו
מאחורי הקלעים. נקבוק מריאה
המחזות הנורא מתחולל לעיני הקהל.
מצד שני - צריך הרבה סבלנות כדי
להסתגל לקצב האיטי, לאיטור הפנים
הכבד ולטכסיות המייצגת של סגנון
הנקוק.

מופע שיהיה אולי מיוחד במינו
יועלה על ידי אמנית המולטי-מדיה
האמריקנית מרית מונק: אשת
אשכולות שהיא מסען נפץ של
כשרונות, בסגנון ריגנס: גם מלחינה,
גם כוריאוגרפית, גם משחקנית, גם
ריקדנית, גם סולנית. בימים אלה היא
מורידה ומי אופרה אמריקנים בביצוע
יצירותיה ואילו מפולניה יבוא בידור
עממי שהלהיב כבר 15 מיליון צופים
בעשרות מדינות, להקת הפולקלור
"מוכבש" 110 קדנים וזמרים נגנים
המחליטים 800 תלבושות אותנטיות מי
שראה אותם אומר שהפולניות
שהמונות אולי נלמד מהם מדי מדין אך
לקרוא את היקפי ה"הפמי הישראלי" -
הקטנים.

פסטיבאל ישראל מחזיל היום
שלושה שבועות. המישים אירועים קט
מסטיבאלים, ושנתה לבם צפייה מתנה

יגאל לב

אני לא חושבת שראית בחיים שלך זוג כמותו.
אנחנו היינו מאוהבים באמת אפילו שהשנים חלפו.
הייתי פותחת את העיניים עם הבוקר טוב שלו ועוצמת
אותם עם נשיקתו.
אורי כבר לא ידע להבחין היכן מסתיימת האגדה
מתחיל האיש שהכיר.

עניין של כבוד

★
הזמינה את עצמה לפנטהאוז של אורי. נאנת ידע
א לקבל אותה. ידע בדיוק כיצד תתגלגל השיחה.
הכירה את הסיפור האמיתי. אבל אורי סיפר לה
את תולדות מותו של האיש: "היינו תקועים
זה בלטרון במלחמת ששת הימים. היינו צועדים
עם

מה שמפחיד יותר מהפגיוס אלה המסוס. מאס
ליד, את מה מרגיש את עצמך ערים. אתה והא
נו פחות את תורת השלילים המצויים בנחן שלו. אתה
ליד וצולח במקלעים שלו והאחר, כי צול
יילים ממוקם ממש הליד. וו. הרגיש אימה את
מני. את זוכר את ההרגשה האכל במלחמה. אני זוכר
לא רק בגיל הפחד והאימה המשותקת, את
המנבך עליה כשאתה מזוון את ההחלטה
הלכר המסוס יותר כי אתהנבר על המחור אשר
למסוס את איוה קוב אני זוכר מסוס

וּפְרִיעָה בְּשִׁמּוֹנָה בְּעָרֵב בְּדִיּוֹק לְבוּשָׁה חֲלִישָׁה
שְׂרָשֻׁרֹת פְּנִינִים לְצוּרָאָה, שְׂעִירָה הַבּוֹחֵז מִמֶּנּוּ
הַ חוֹשֵׁף אֶת צוּרָאָה הָרֶק, מִנִּיה נִרְאוֹת נָקִיּוֹת
אֲבֵל גְּלִיָּה הַבּוֹחֵזָה בְּאוֹתָה תְּשׁוּמָה לֵב עֵדִיהָ
שִׁכְחָה אֶת שְׁפִטָּתָה וְאִסְרָהּ אֶת עֵינֶיהָ אֲשֶׁה אֶהָא
וְאֶהָא אֶת הַמִּשְׁתָּה אֶת הַמִּשְׁתָּה אֶת הַמִּשְׁתָּה אֶת הַמִּשְׁתָּה

... ..

מזל תאומים

מאת איילת השחר

השני במקום העבודה יביא עימו העלאת
החובות, חובות נוספים או גם
החלפת מכונית ידית, החלפת מכונית
לדוגמה.

המלחמה הפנימית הזו עלולה לגרום לרגישות
יותר העצבים, שהיא ממילא נקודת חתרפה של
המלחמה עם זאת לא צפויות בעיות בריאותיות
וזו וכן המול ואף ייחלץ מבעיה בריאותית
של וכן בעבר והוא אף ירגיש השנה הרבה יותר טוב.

ומים (21 במאי עד 20 ביוני)
בנינו אתכם ויחשפו לחיבון אתכם השבוע.
מים ובני זוג נוטים לראותהנות ולהתנהגות
ת. כדאי לכם למעול לתבטחות האינטרסים
המים שלכם. הימנעו מתכניות להתעשרות
הה ותתמקדו בעבודה קשה.

the 1990s, the number of people in the world who are illiterate has increased from 1.2 billion to 1.5 billion. The number of illiterate people in the world is projected to reach 1.7 billion by the year 2015. The number of illiterate people in the world is projected to reach 1.7 billion by the year 2015.

לה (25 באוגוסט עד 22 בספטמבר)
אלה מוסב לחתימת הספקנות לחצונו
חשבונו רשמינו עם הצרכים חזון

100

יני הוא חורש יפהפה. ציפי שימור בתקשורת עם חברים למקצוע ועם הממונים בעבודה, שימור שיבא לשינוי לטובה במעמדו של התאומים בעבודה. ציפי גם מיטוס קרייניב כספים. את אלה כדאי לסיים בעשרת הימים הראשונים של החודש. לאחר מכן ציפי יישוב וי אדור בהשגמתן של תכניות פיננסיות בחודש זה. ציפיות גם נסיעות רבות ומפגשים - יתר מכרגיל - עם חברים ומרובי משפחה.

מסמבר שם את הדגש על ענייני בית מדרשו. תבן שיתעורר צורך לארגן לשלום של אדם מבוגר במשפחה ויתכן שתושבע צדק ורישנה גדולה לבית. לא מן המובנן התאומים יתכן בחורש זה לעבור דירה או יהיה בעיצומו של מעבר כזה. אמצע מסמבר מביא לתאומים נתח מילדיה ובכלל, נתח מהחיים. בין עיסוק לעיסוק בענייני הבית הוא ראי ימצא לו זמן לתחביב חדש. לעיסוק בספורט או במשהו מהנה אתר.

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)
 אין זה זמן טוב לבקש עצות מאחרים. דיבור בלתי
 זוהר עלול לגרום אף הכנסה, ולכן כדאי להיות חד
 משמעי. אתם עלולים להרגיש שמישהו מנצל לר
 עת את הכנסת האחרים שלכם; אל תהיו ממה

עכשיו.

דמויות (22 בנובמבר עד 21 בדצמבר)

גדי (22 בדצמבר עד 19 בינואר)
השבע יעסיקו אתכם עניינים חקשורים למזון
ולרפואה כדאי להוזהר מתרופות אלו. בשעות
הלילה, חזמנו מלחכם למצבים מבישים. בעניי

כל כך רב בתחום זה צפוי אף התמזגות בין המרכזים
הבוס או עם שותפי חשוב במעודה והדבר יגרור לכיבוש
בענייני הקריירה של התאומים. בחודש זה צפוי גם
עימות עם הרוק או עיסוק אחר הקשור בחוק, אם יש
תכנית לבסיעה לתורל – סביר להניח שזו לא תהיה
קלה ויהיו בה הרבה בלבולים ואי נעמויות. בנובמבר
מומלץ לשלוט על הביטאות ועל מנתון מספקת.
לשנות זה דצמבר הוא חודש חיובי וחשוב ביותר.

בפברואר צפויה נסיעה לחולל בענייני עבודה או לצורך השתלמות. יתכנו גם ביקורים של סובלים או ירידים מחולל. אתר מהם עשוי להיות מאד מעיל בענייני קריירה.

נסתרים שמועלים נגדו.
אמריל יחשוף את כוונותיהם ויתרום לפומפולריות
של התאומים. בנוסף לכך זהו חודש של פעילות
חברתית סוערת. מפגשים חברתיים, מסיבות ושאר
הנאות בחברות מזומנות לכן מול זה ככל הנראה

הסתגרות. אולי של הצטברות של עייפות. בן המזל
יבקש את המנוחה ואמנם מומלץ לקחת כמה ימי
חופשה ולתרוקן מהכל, כדי לאגור כח לקראת שנת
תאומים חדשה.

[illegible]

השבוע כדאי לכם לחישמר מפני טיפוסים ממו
חים בתחום העסקים. היוותרו גם לא לחבטות

וכדאי לכם להיות מאוד זהירים בענייני עסק
מומלץ להיוועץ ביועצים לפני שבנוסים לעסק
הכרוכות בסיכונים. ענייני שותפויות ועלו יפה
מים אלה.

82-10000

43 ਖਾਨਦਾਨ

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

[illegible]

חברי מפא"י שצנזרו בעקבות
המבצע וזאת המעצבה, לא הור"ו
ורשמית על המילוט, אלא הם
מפקד בהורעה כי יחד עם חברי
במסדרות וגבעת השלושה הם
איים את עצמם מוצאים מהקי
צ המאכזר.

בביתנו חברים מפא"י שהת-
ים מיד אחרי עזיבתם את
העצמאות חזקתם בבר מבינות

שראל בעד

ישראל על גבי החלה.

ישיבה ביום-יום
 21.50 שעה 11 לפרק
 שבת ארבע שעות
 לפרק
 חמישה שעות
 לפרק
 יום 9

בבית עול גברת
שחרות יבש
ביום קדש ביום ב' 14-5:30
החצות, המבטק: לחצות
החצות, חצות, חצות
יבשה על שדה

[illegible][illegible]

התאחדות

W2220 44

ביקורו של ד. בן-גוריון
באמריקה
כבר ביזם קלוני. חדשות קלון
בזע מס' 14 מציעים בזה
קלומע בחל. אביב:
ת. מ. ר.
מ. פ. ר.
ג. ב. ר. נ.

דער רבז בממוס - תרצ"ל - עם תמוסלתת שחעלתת את ארזו תרצ"ל תמוס

השרב
"נשבר" –
מסמור רכרם

החבר הבין שיש להסלילת בבל ולקח החזק, "יש" בלשונות בריא
 היה זה חסר, חסר כוח
 מה שנים וחמש עשרה שנה
 מכסס קשות בארץ על 40-
 אביב לדור. כבדי אש
 עובדים חזקתם על עצמם מלא
 לראות שברקת עזר הרים זה
 הצליח לזכות בלשון בלשון
 ליקח

מחוסר חסר, בקרב חוגים
 היום בתיאור חסר חסר
 פולחן מן שנים ארוכות, וזה

החבר הבין שיש להסלילת בבל ולקח החזק, "יש" בלשונות בריא
 היה זה חסר, חסר כוח
 מה שנים וחמש עשרה שנה
 מכסס קשות בארץ על 40-
 אביב לדור. כבדי אש
 עובדים חזקתם על עצמם מלא
 לראות שברקת עזר הרים זה
 הצליח לזכות בלשון בלשון
 ליקח

מחוסר חסר, בקרב חוגים
 היום בתיאור חסר חסר
 פולחן מן שנים ארוכות, וזה

מות יליד העיר הקדושה. מות
 מושביה העיר נשארו פנים של
 הבנין בלי שום עקב העתה.
 וזהו הדין על יחידים המושבים
 אחר. וזהו הדין על יחידים
 אחרים המושבים כדור יחידים
 ליתבנותם וזהו הדין על
 הקדוה 40-ב מוסר.

[illegible]

<p>מספר 4 שם 303 תאריך 1974 מחבר ד"ר חיים גורן נושא 303</p>	<p>מספר 4 שם 303 תאריך 1974 מחבר ד"ר חיים גורן נושא 303</p>	<p>מספר 4 שם 303 תאריך 1974 מחבר ד"ר חיים גורן נושא 303</p>
--	--	--

ברחבי ישראל

ראשונה בחנויות הספרים, תיק המכיל שש מפות מעודכנות בקנה מידה 1:100,000, המקיפות את ארץ-ישראל מהחרמון ועד אילת.

ומצות מעודכנות וכוללות מקרא מפורט:
 צוון הישובים החדשים ברחבי הארץ ■ שמורות הטבע ■ אתרי טיולים ■ אתרים ארכיאולוגיים
 וחיונים ■ אכסנייה נוסר ■ תחנת דלק ■ תחנת מעטרה המטפלת בטיולים, ועוד.

<p>המחיר 26 שקל</p> <p>לקווא"א במדינת ישראל</p> <p>19 שקל בלבד</p>	<p>המחיר 26 שקל</p> <p>לקווא"א במדינת ישראל</p> <p>19 שקל בלבד</p>	<p>המחיר 26 שקל</p> <p>לקווא"א במדינת ישראל</p> <p>19 שקל בלבד</p>
--	--	--

84.6 000

[illegible]

100

מעדיבן

ש לך דרד יותר טובה לחנוך את ילדיך?

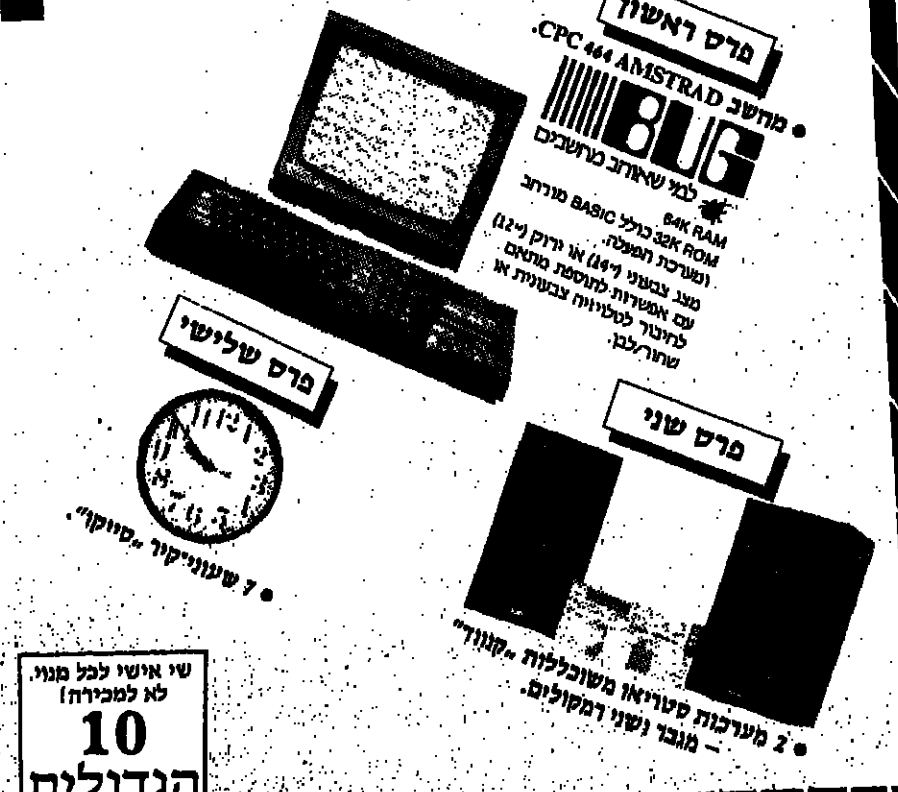
חתום למענם על שבועון
הנוער הישראלי.

מעדיבן

- אתה נתן בידם עתון חינוכי, מרתק ומעמיק.
- הם יזכו במרס אישי מדויק וישתתפו בהגרלה של 30 מרסים יקרי ערך.
- וכל אלה - בהנחה ממשית של 15%.

- **בין כל החותמים על "מעדיבן-לנוער" יוגרלו 30 מרסים**
- מחשב 464 AMSTRAD CPC
- 2 מערכות סטריאו משוכללות "קנוור" - מגבר ושני רמקולים.
- 7 שעוני-יד "סינקו"
- 6 שעוני-יד "סינקו"
- 15 מחשבי-כיס "טושיבה"

אולם המרס העיקרי יגיע לביהר מדי שבוע
השבועון הנפוץ ביותר בישראל

10 הגדולים של
מעדיבן

גזור, מלא ושלח עוד היום

אם תכעל איד, תהנה מהיתרונות הבאים:

- 15% הנחה ממחיר הקניית חומרים.
- השבועון יגיע לביתך בדואר מדי שבוע, ללא כל תשלום נוסף.
- עלייה תשלום מראש, אחת מנכס מלקיח משרות צויה בשדר השגור.
- ומכל כלי פרס אישי 10 הגדולים של "מעדיבן-לנוער".

חלש חתימה

שם מלא: _____
כתובת: _____
מס' דואר: _____

מעדיבן

בחושת שבועות:
שנה משפחתית - משולמוס בטיוליו
מודרים בגל ובדרכה וחורשי:

גלגל

המחלקת התכנית באיור אצבעהגליל וצפון
המלך, כולל אתרים כמו: הבניאס, שמורת דן,
הממזר ועוד.

המחלקת התכנית באצבעה הגליל: כפריגלעדי,
הממזר ועוד.

המחלקת התכנית בגלגל: 12-14 ביוני (מערב חג ועד
החג).

המחלקת התכנית בגלגל: 40 ש"ה.

החפשות שבועות:
ב"הילטון" ירושלים

חופשת סופשבוע (מיום ה' ועד מוצ"ש)
בימי החג במלון הירושלמי הממואר •
התכנית כוללת: שני לילות, הצריפנסיון,
סיוור רגלי מודרן בירושלים וערב "פגוש
את העתונות" • המחיר למבוגר בחדר
דווי: 156 ש"ה. ילד עד גיל 9 בחדר
החורים: 40 ש"ה.

החפשות שבועות:
ב"הילטון" ירושלים

חופשת סופשבוע (מיום ה' ועד מוצ"ש)
בימי החג במלון הירושלמי הממואר •
התכנית כוללת: שני לילות, הצריפנסיון,
סיוור רגלי מודרן בירושלים וערב "פגוש
את העתונות" • המחיר למבוגר בחדר
דווי: 156 ש"ה. ילד עד גיל 9 בחדר
החורים: 40 ש"ה.

טיולים לדתיים ושומרי מסורת

המבחר הגדול ביותר של טיולים לדתיים ושומרי מסורת:

- אירופה הקלאסית (מר' עד 21 יום) • סקנדינביה (15 או 21 יום)
- סמר ומרטול (13 יום) • ארצות-הברית (15 או 25 יום)
- המזרח-הרחוק (27 יום) • טיולי נוער וסטודנטים (23 יום)

באירופה:

האירופה הקלאסית (מר' עד 21 יום) • סקנדינביה (15 או 21 יום)
סמר ומרטול (13 יום) • ארצות-הברית (15 או 25 יום)
המזרח-הרחוק (27 יום) • טיולי נוער וסטודנטים (23 יום)

החפשות שבועות:
ב"הילטון" ירושלים

חופשת סופשבוע (מיום ה' ועד מוצ"ש)
בימי החג במלון הירושלמי הממואר •
התכנית כוללת: שני לילות, הצריפנסיון,
סיוור רגלי מודרן בירושלים וערב "פגוש
את העתונות" • המחיר למבוגר בחדר
דווי: 156 ש"ה. ילד עד גיל 9 בחדר
החורים: 40 ש"ה.

טיולים לחובבי טבע ונוף

המבחר הגדול ביותר של טיולים לחובבי טבע ונוף:

- אירופה הקלאסית (מר' עד 21 יום) • סקנדינביה (15 או 21 יום)
- סמר ומרטול (13 יום) • ארצות-הברית (15 או 25 יום)
- המזרח-הרחוק (27 יום) • טיולי נוער וסטודנטים (23 יום)

באירופה:

האירופה הקלאסית (מר' עד 21 יום) • סקנדינביה (15 או 21 יום)
סמר ומרטול (13 יום) • ארצות-הברית (15 או 25 יום)
המזרח-הרחוק (27 יום) • טיולי נוער וסטודנטים (23 יום)